

XV. évfolyam 8. szám

260 Ft

Híradó

Pécel-Isaszeg-Gödöllő Kistérségi Kulturális és Közéleti Folyóirat

2010. október

Önkormányzati
választás
eredményei

Szöllősi Attila
polgármester

Vallomásos
tárlat Pécelen

Asszonyi sorsok
a szabadság-
harcban

Vidám szüreti
délután
a Petőfiben

Pécel-
Jossgrund-Pécel
Úti beszámoló

Kilencvenedik
születésnapján köszöntjük
Karsai Zsigmondot

Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeumi Kiállítóhely

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2.
Tel.: 28/582-055, tel/fax: 28/582-056
E-mail: isaszegmuvotthon@citromail.hu
Web: www.isaszegmuvotthon.hu

Tervezett programkínálat

Október 6. 18 óra Városi megemlékezés – nemzeti gyásznapi
Az aradi vértanúk halálára emlékezünk a Szobor-hegyen a Honvéd szobornál. Beszédet mond: Szakály Róbert történelemtanár. Ne bántsát a magyart! címmel megemlékező műsort adnak a Klapka György Általános Iskola és AMI tanulói.

Október 7. 18 óra Afrika legendás magyar csodadoktora:
Dr. Sáska László jeles orvos-tudós nyomdokain Etiópiában és Tanzániában című vetített képes előadás a Helytörténeti Gyűjteményben, előadó: Dr. Kubassek János az érdi Magyar Múzeum igazgatója

Október 8. 18 óra Tanyi Enikő grafikus kiállításának megnyitója (A kiállítás megtekinthető 2010. november 5-ig.)

Október 10. 10-17 óra Natura nap
A testi-lelki egészség megőrzésének jegyében egész napos programok várják az érdeklődőket.

Október 11. 18 óra Pályaválasztási börze
A város 7-8. osztályos tanulóinak kívánjuk megkönnyíteni a pályaválasztást a környékbeli középiskolák bemutatásával

Október 14. 14 óra A Talamba együttes koncertje
Belépő: 500 Ft/fő

Október 23. 10 óra Városi megemlékezés
Történelmi visszatekintés az 1956-os forradalomra, közreműködnek a Gábor Dénes Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Számítástechnikai és Informatikai Szakközépiskola és Szakképző Intézmény tanulói

Október 24. 14 óra Idősek világnapja
helyszín: Madách úti tornaterem

Október 27. 14 óra Haydn-est – rendhagyó énekóra
Közreműködnek a Klapka György Általános Iskola és AMI tanulói

Szolgáltatások:

Október 4. 18 óra KRESZ-tanfolyam; jelentkezés és tájékoztatás

Október 11. 11-13 óra A.S.A ügyfélszolgálat a Művelődési Otthon előterében

Új!

Német nyelvtanfolyamok indulnak az igényeknek megfelelő szinteken. Szintfelmérés október 9-én 9-11-ig. Információ: Ragács Márta (20/823-2542)

Csoportjaink vendégzereplései:

Október 6-án a Csata Táncegyüttes ifjúsági csoportja műsort ad Erdőkertesén.

Október 30-án a Csata Táncegyüttes felnőtt csoportja a II. Szilas Fesztiválon lép fel Budapesten.

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!
Verseczkyné Sziki Éva igazgató

TARTALOM

Programajánló	2
Rabóczki Ferencné:	
A halál és az öregember	3
Választási eredmények	4-5
Szöllősi Attila polgármester	6-7
Pécel és térségének fejlődése, fejlesztése, természetvédelmet érintő kérdései	8-9
Ajánló	10
Hazatérés Pécelre	10-12
Pécel szerethető város	12-13
Autószalon negyedszer	13
Vallomások tárlat Pécelen	14
Novelladömping	14
Kiállításról elfogultan	15
Asszonyi sorsok a szabadságharcban	16-17
Hölgyszalon, udvari képes szoba	18
Karsai Zsigmond	
Szeretettel köszöntjük születésnapján	19
Vidám szüreti délután a Petőfiben	20
Megépuhulhat a termálfürdő?!	20
Irány az Állatkert	21
Pályázati felhívás	21
Pécel–Jossgrund–Pécel	
Úti beszámoló	22-23
Főzőverseny 2010.	24
Új kemencében sült a kenyér	25
Őszike	26
Civil összefogás a tájékoztatásban	27
Elismerés a minőségért	
Magyar TermékNagydíj	27

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 260 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, †Cser László, Cserepes Timea, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Fábrián Lászlóné, Hídvéghy Margit (fotó), Ivánkovics Zoltán, Némethy Mária, Parajdi Olga, Szabó Zoltán, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egyszemélyben az írója a felelős. • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: (36)30/636-0336 • Nyomdai előkészítés: Tökéletes Másolat, www.tokmas.hu • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Rabóczki Ferencné: A halál és az öreg ember

A halál egyszer egy öreghez elmenvén,
Megáll előtte, és mondá: Jere, vén!
Ki vagy te? – kérd az ősz. A halál
vagyok!
S köpenye alól kaszája kiragyog.

Megszeppen erre s vitát kezd az ősz,
Nem szép tőled, hogy ily egyszerre
jősz.
Nem érkezett, sem kártya, sem levél,
Jöttödre még csak nem is figyelmeztet-
tél.

Micsoda – nem figyelmeztettek?
Ez már hazugság tőled, vén gyerek!
Ha jól emlékszem rája, úgy hiszem,
Tízszer is voltam nálad viziten.

Élted midőn harmincon túl haladt,
Orcádra kezdék rakni ráncokat.
Mindenki észrevette, csak te nem?
Ez volt első látogató jegyem.

S később, hogy jobban ismerkedjünk
egy kicsit,
Más alakban jeleztem, hogy lesz vizit.
Pomádét küldtem, még pedig eleget,
Melytől hajad folyvást fehéredett.

Még jobban is jelentém magamat,
Midőn tobzódtál lakomák alatt.
Ettől fácánt, ittál tokajit,
Lassan megkocogtattam én a fogaid.

Mitől ezek elkezdtek hullani.
Ez is jöttömet jelenti, atyafi.
Sőt, lásd, tréfából azt is megtevém,
Láthatatlanul a nyakadban ültem én.

Az utcán is hordoztál hátadon!
Magad is mondád, hogy valami nyom.
Görbülni kezdett egész alakod,
No ismerj meg, én voltam a lovagod.

Ne mondd tehát azt nekem, jó öreg,
Hogy én be nem jelentém jöttömet.
És ha úgy talállak, készületlenül,
Annak te vagy az oka egyes-egyedül.

De a vitának nincs ideje,
Készülj fel hamar, és jere!

Sarud, 1946. II. 11. Pócs Margit

Emlékkönyved kis lapjára
Ennyit írok tenéked:
A jó Isten áldó keze
Vezérelje léptedet.

Szerencse kísérje minden léptedet,
Boldogság töltsd el szívedet,
Bánat ne szomorítsa soha,
S a sors keze ne legyen Hozzád mos-
toha.
De őszinte szeretet éljen a szívedben,
Bárhová is kerülsz az életben.

Ha bánat dúlja át lelkedet,
S szíved sajogva ég,
Ne mutasd soha senkinek,
Nehogy gúnyolva légy,
Ne lásson át a fátyolon a kíváncsi
tömeg,
Mosoly lebegjen ajkadon midőn vérzik
a szíved.

Ragyogjanak napjaid, mint a „Tavaszi”,
Tudjál forrón szeretni, mint a „Nyári”,
Szíved legyen gazdag, mint az „Ősz”,
De lelked fehér, mint a „Téli”.

Legyen az arcod mindig rózsás,
Legyen az életed csupa ragyogás,
Legyen a lelked jó és szép,
Olyan, mint egy virágos rét.

Múltad, gyermek, álom,
Tavaszd a jelen,
Kívánom, hogy jövőd
Csak boldog legyen.

Légy mindig vidám, mosolygó,
Minden munkádat kacagva,
Szeretve végezd el.
Akkor sohasem érzed, hogy
Mily nehéz az élet!

A barátság két alkotó eleme:
Az őszinte igazság és a szeretet.

Rabóczki Ferencné Pócs Margit 1923. április 19-én született Sarudon (Heves megye) egyszerű családban. Szinte egész életét itt élte le, itt ment férjhez, itt született egyetlen fia, Sándor. Gyermekkorában szülei földjén dolgozott, később férje mozijában segédkezett, adminisztrációs feladatokat látott el. Mellette verseket írt, álmofejtéssel foglalkozott. (Volt egy 1800-as évek végén kiadott álmoskönyve, abban mindig megnézte ill. megnézte az álmai jelentését.) Élete nagy tragédiája volt, hogy fiát nagyon fiatalon elvesztette. E veszteséget soha nem tudta kiheverni.

2004-ben került az ESE isaszegi Alemany Erzsébet Rehabilitációs és Ápoló Otthonába. Élete utolsó hat évét itt töltötte. Nagy tiszteletnek és szeretetnek örvendett az intézmény dolgozói és lakói körében is.

Hetente járt hozzá Varga Editke mint önkéntes. Nagyon jól megértették egymást, friss süteményt, virágot hozott neki, sokat beszélgettek, és ha nem tudott jönni, akkor esténként telefonhoz kérte Margit nénit, hogy megtudja, mi van vele, hogy érzi magát.

Menye, Zsuzsa rendszeresen látogatta, anyjaként törődött vele. Az utóbbi egy-két évben Margit néni sokat betegeskedett, Parkinson kórja miatt egészsége nagyon megromlott.

Önkormányzati választás

2010. október 3.

Gödöllő települési választás eredményei

Szavazóként megjelent választópolgárok száma:
13 445 (53,52 %)

A polgármester Dr. Gémesi György (GLK) jelölt lett.
Kapott érvényes szavazat: 9 627 (72,62 %)

Önkormányzati választás

A települési önkormányzat tagjainak száma: 14 fő, ebből
egyéni választókerületben megválasztható: 10 fő
kompenzációs listáról mandátumhoz jutó: 4 fő

Az önkormányzat összetétele :

Guba Lajos	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 05 választókerület
Halász Levente	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 09 választókerület
Kis Antal	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 02 választókerület
Pecze Dániel	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 03 választókerület
Pelyhe József	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 06 választókerület
Futás Levente Szabolcs	(FIDESZ-KDNP) kompenzációs lista
Liptákné Dr. Boros Andrea	(FIDESZ-KDNP) kompenzációs lista
Pintér Zoltán	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 07 választókerület
Szűcs Józsefné	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 01 választókerület
Tóth Tibor	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 08 választókerület
Varga András	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 04 választókerület
Varga Árpád	(GÖDÖLLŐI LOKÁLPATRIÓTA KLUB) 10 választókerület
Kristóf Etelka	(JOBBIK) kompenzációs lista
Kovács Barnabás	(MSZP) kompenzációs lista

Isaszeg települési választás eredményei

Szavazóként megjelent választópolgárok száma:
3 402 (38,73 %)

A polgármester Hatvani Miklós (FIDESZ-Április 6 Kör) je-
lölt lett.
Kapott érvényes szavazat: 2 806 (84,75 %)

Önkormányzati választás

A települési önkormányzat tagjainak száma : 11 fő, ebből
egyéni választókerületben megválasztható : 8 fő
kompenzációs listáról mandátumhoz jutó : 3 fő

Az önkormányzat összetétele :

Bajusz Dániel	(FIDESZ-Április 6 Kör) 05 választókerület
Borók Károly	(FIDESZ-Április 6 Kör) 07 választókerület
Czeglédi Sándorné	(FIDESZ-Április 6 Kör) 02 választókerület
Dr. Kardos Gábor	(FIDESZ-Április 6 Kör) 04 választókerület
Kovácsné Halomházi Zsuzsanna	(FIDESZ-Április 6 Kör) 08 választókerület
Pénzes János	(FIDESZ-Április 6 Kör) 06 választókerület
Klincsek Attila	(JOBBIK) kompenzációs lista
Everling Róbert	(MSZP) kompenzációs lista
Markel István	(MSZP) kompenzációs lista
Szilárdi László	(FIDESZ-Április 6 Kör) 03 választókerület
Mészáros Gusztávné	(FÜGGETLEN) 01 választókerület

Pécel települési választás eredményei

Szavazóként megjelent választópolgárok száma:
5 338 fő (45,59 %)

A polgármester Szöllösi Ferenc (FÜGGETLEN) jelölt lett.
Kapott érvényes szavazat: 1 606 (30,56 %)

Önkormányzati választás

A települési önkormányzat tagjainak száma: 11 fő, ebből
egyéni választókerületben megválasztható: 8 fő
kompenzációs listáról mandátumhoz jutó: 3 fő

Az önkormányzat összetétele :

Tóthné Szentandrassy Csilla	(FIDESZ) 06 választókerület
Dr. Kuszák Róbert	(FIDESZ) kompenzációs lista
Árva Anikó	(FÜGGETLEN) 03 választókerület
Fazekas Barna	(FÜGGETLEN) 08 választókerület
Karsai András	(FÜGGETLEN) 04 választókerület
Podmaniczki József	(FÜGGETLEN) 02 választókerület
Szöllösi Ferenc	(FÜGGETLEN) 05 választókerület
Zsadányi János Zsolt	(FÜGGETLEN) 01 választókerület
Berecz Gábor	(JOBBIK) kompenzációs lista
Dr. Benkovics Gyula	(MSZP) kompenzációs lista
Sarlós Imre	(MSZP) 07 választókerület

Kisebbségi választási eredményei

Gödöllő település

A CIGÁNY önkormányzat összetétele :

Balog Gyula	(LUNGO DROM)
Kubátov János	(LUNGO DROM)
Lakatos Tivadar	(LUNGO DROM)
Tanda Ildikó	(LUNGO DROM)

A LENGYEL önkormányzat összetétele :

Kiss Zoltán Gyula	(BEM J LENGYEL KULTURÁLIS EGYES)
Mezővári Ottóné	(BEM J LENGYEL KULTURÁLIS EGYES)
Szabó László	(BEM J LENGYEL KULTURÁLIS EGYES)
Szabó Márk László	(BEM J LENGYEL KULTURÁLIS EGYES)

A NÉMET önkormányzat összetétele :

Arnold Katalin	(ÉMNÖSZ)
Meizner Sándor	(ÉMNÖSZ)
Vajna Istvánné Dr. Tangl Anita	(ÉMNÖSZ)
Király Zoltán	(JBG)

A RUSZIN önkormányzat összetétele :

Havassy Marija	(MROSZ)
----------------	---------

Havassy Miklós	(MROSZ)
Kovács Lászlóné	(MROSZ)
Lukács Lajos Kristóf	(MROSZ)

Isaszeg település

A CIGÁNY önkormányzat összetétele :

Kanalas Péterné	(LUNGO DROM)
Váradi Attiláné	(LUNGO DROM)
Vidák Sándor	(LUNGO DROM)
Kun Gergely	(MCF FÓRUM)

A SZLOVÁK önkormányzat összetétele :

Fuferenda Lászlóné	(Szlovák Unió)
Fuferendáné Szücs Tünde	(Szlovák Unió)
Grznár Józsefné	(Szlovák Unió)
Mészáros Gusztáv	(Szlovák Unió)

Pécel település

A CIGÁNY önkormányzat összetétele :

Konkolyné Megyeri Hajnalka	(LUNGO DROM)
Rácz Tamás	(LUNGO DROM)
Csemer Miklós	(RO-MA)
Szajkó Gyula	(RO-MA)

A Pest megyei közgyűlés választásának eredménye

A megyei közgyűlés létszáma: 43 fő 100,00 %

A mandátumszerzéshez szükséges 5-10-15 %-os határt elért szervezetek közötti mandátum kiosztás eredménye:

FIDESZ-KDNP 26 mandátumot szerzett

MSZP 10 mandátumot szerzett

JOBBIK 7 mandátumot szerzett

A közgyűlés összetétele:

Bazan Tibor	(FIDESZ-KDNP)
Bóna Zoltán	(FIDESZ-KDNP)
Edelman György	(FIDESZ-KDNP)
Gazdikné Kasa Csilla	(FIDESZ-KDNP)
Godó János	(FIDESZ-KDNP)
Dr. Gyopár Ernő	(FIDESZ-KDNP)
Hadnagy Zsolt	(FIDESZ-KDNP)
Horváth Tamás	(FIDESZ-KDNP)
Kis Miklós Zsolt	(FIDESZ-KDNP)
Kocsi János	(FIDESZ-KDNP)
Kovacsik Tamás	(FIDESZ-KDNP)
Pap Miklós	(FIDESZ-KDNP)
Seltenreich József	(FIDESZ-KDNP)
Sosity Irén	(FIDESZ-KDNP)
Szabó István	(FIDESZ-KDNP)
Szabó József	(FIDESZ-KDNP)

Szerenka Tibor	(FIDESZ-KDNP)
Dr. Szücs Lajos	(FIDESZ-KDNP)
Takáts László	(FIDESZ-KDNP)
Tóth János	(FIDESZ-KDNP)
Török István	(FIDESZ-KDNP)
Dr. Vántsa Botond	(FIDESZ-KDNP)
Dr. Vereczkey Zoltán	(FIDESZ-KDNP)
Vicsi László	(FIDESZ-KDNP)
Wentzel Ferenc	(FIDESZ-KDNP)
Zsebe Zsolt	(FIDESZ-KDNP)
Csanádi Gábor Ferenc	(JOBBIK)
Császárné Kollár Tímea Annamár	(JOBBIK)
Fehér Zsolt	(JOBBIK)
Koncz Balázs	(JOBBIK)
Sipos Richárd	(JOBBIK)
Szalontai Boldizsár	(JOBBIK)
Varga Zoltán Péter	(JOBBIK)
Bogó László Ignác	(MSZP)
Feketéné Dr. Miczki Melinda	(MSZP)
Fogarasiné Deák Valéria Eszter	(MSZP)
Dr. Jakab Zoltán Attila	(MSZP)
Keller László	(MSZP)
Kiss Zsolt János	(MSZP)
Kovács Barnabás	(MSZP)
Krállné Malecz Julianna	(MSZP)
László Ferenc	(MSZP)
Rákosi Katalin	(MSZP)

Szöllősi Attila polgármester

Pontosan érkezik a beszélgetésre az ESE-be. Két napja polgármester, de kábé három perc alatt lefegyverezi munkatársnőimet. Kézcsók, megbecsülő, érdeklődő pillantással keresi a tekinteteket.

Az asztalnál ülve sorolom várható kérdéseim célját, a témákat – utalva sűrű elfoglaltságára.

Megnyugtat, rengeteg ideje van. Október 11-én lesz az iratátadás, másnap, 12-én az alakuló ülés és az eskü. No, meg a közvélemény által kifogásolt tisztségviselői tiszteletdíjak megszavazása.

Széttártja karját, megjegyzi: ilyenek a szabályok. Túl kell esni ezen is. Érdeklődésemre megerősíti a közszájon terjedő információt az anyagi helyzetéről, vagyis nem egzisztenciakeresés miatt indult polgármesternek.

– Akkor miért?

– Nem születtem polgármesternek. Rendet szeretnék Pécelen. Úgy látom, erőtlenekek az emberek, rossz a közérzetük. Saját bőrömmön éreztem meg ezt. Itt volt a Hősök úti csatornaépítés. Bár 2002-2003-ban történt, maradandó képet kaptam az önkormányzati kivitelezési munkák furcsa háttéréről. Irdatlanul sokba került a kivitelezés. A szerződések állítólagos titkosítása miatt erőlyesen felléptem – *mosolyodik el* – a hivatalban. A többkörös alvállalkozói módszerek felmérésítették 291 ingatlanulajdonost, becsapottnak éreztük magunkat, pedig a csatornahálózat kiépítésének mindenki örülhetett volna. Említhetem a napi bosszúságot jelentő új állapotokat is. Ha csak az infrastruktúrát nézzük, az eltelt évek alatt saját és a környezetemben élők elégedetlenségei összeértek bennem. Ezek egyfelől tehetetlenségre, másfelől tettekreedségre sarkallnak.

A tettekreedség kifejezésnél személyes hangnembe bonyolódunk. Nem titok májusi párhetes szándékom a polgármesteri választáson való indulásra. Jönnek a külön-külön történetek a péceli közállapotok, a közszereplők, a jelöltállítás, a „kell egy csapat”, a választási módszerek, a ki-kivel van témákban. A kérdező és a kérdezett kiesik eredeti szerepeiből. A közlésvágy olyan elemi erővel tör fel a beszélgetőknél, hogy lehetetlen kordába tartani a mondatözünt. Egymás szavába vágva megy két olyan ember közt az „ismerkedés”, akiknek a találkozása „időben” nem jött létre a helyi közélet párhuzamos, egymást nem keresztező útjain. Megegyezőnk abban, hogy külön-külön nagyra tartjuk magunkat, ami – mivel általános jellemző a péceli atomizált közéletben – hozzájárul a békétlenséghez, az együttműködéstelenséghez. A megkésett kiegyezés után tegeződésben folytatódik az interjú.

– Most felhatalmazást kaptál a tettekre, hova tennéd a hangsúlyt?

– Amit én eddig látok Pécelen a rossz fizikai állapotok mellett, az az itt élők fásultsága. Azt mondják, Pécel alvóváros. Szerintem halott város. Elvértve vannak olyan közösségi pontok, ahol találkozhatnának, ismerkedhetnek az emberek. Pécelen ugyanolyan emberek élnek, mint másutt, vannak különleges művészek, kiváló értelmiségiek. Rejtőzködnek közöttünk. Nem ismerkednek, nem ismerik egymást. Élénkíteni kell a kulturális életet, meg kell szólítani a kiválóságokat. Nekem mindenképpen szükségem van a segítségükre, nem engedhető, hogy helyi

szellemi erőforrásaink csigaházukba húzódva távol maradjanak a közélettől. Pécel nagyon szép hely látványban. A közszemléletnek is ezt kell sugározni. El kell feledni azt a képtelenséget, hogy Pécelt világvárossá kell tenni. Az infrastruktúrához mérten már most is nagyon sok ember lakik itt. Ha fejleszteni akarunk, meg kell fordítani az eljárásrendet, először az alapokat kell megteremteni a lakóterületen, és csak ezután idehívni a családokat. Elégedett családokkal fejlődhet Pécel. A zöldfelületek bővítése, a virágosítás nem feltétlenül pénzkérdés.

– Egy hét múlva alakuló ülés. Addig a teendők?

– Éjszakába menően tervezzük az új bizottságokat. Nem tartható a jelenlegi 8 bizottság 47 taggal. Természetesen a tervezés a hivatali szervezetet is érinti. 67 fő dolgozik ott. Nem tudom még, hogy ez sok-e vagy kevés. Fel kell mérni az ott folyó munka hatékonyságát. Hadd beszéljek az eddigi – nem feltétlenül péceli – tapasztalataimról. Ha valaki bekerül a hivatalba, felül a lóra, és elkezd szívességet tenni az embereknek. Az „örüljenek, hogy beengedték, örüljenek, hogy foglalkozunk a dolgaival” szemléletről beszélnek. Szolgáltató hivatalt szeretnék, az ott dolgozók fizetést kapnak a közszolgáltatért, a közszolgáltatásért. Aki ezt nem vállalja, nincs helye a hivatalban. A polgármester sem király, ne is remélje tőlem senki a figura-öltönyös elvárásait. Ha néhan elfelejténem, nyugodtan tegye a kezét a vállamra, és emlékeztessen erre. A képviselői és a polgármesteri munka is egy szolgálat. Olyan ember csinálja, aki képes erre, és nem ebből él meg. Tele voltunk-vagyunk megélhetési politikusokkal. Ez

mevlátszik ott is, ahol így van, és ott is, ahol nem. A képviselői és polgármesteri javadalmazás nyilvános. Ne dolgozzon senki sem ingyen, mert az is mevlátszik. Egyet azonban garantálhatok, ebben a testületben mindenki addig dolgozik, amíg tisztességes. Ebbe magamat is beleértem. Mindenkit felhatalmazok arra, ha a tisztességtelenség első szikráját felfedezi bennem, nyugodtan hozza nyilvánosságra, hurcoljon meg.

– *Apropó, tervezed a testületi ülések tévéközvetítését?*

– Abszolút. És ennek egy nagyon fontos oka van. A testületnek olykor népszerűtlen döntéseket is kell hozni. Ennek okait ismerjék meg az itt élők. Fontos és felelős dolog a tájékoztatás. Aki kitiltja az ülésekről a médiát – meggyőződéseim – maga alatt vágja el a fát.

– *Szorít az idő. November 30-ig el kell készíteni az Önkormány-*

zat 2011. évi költségvetési koncepcióját. Körvonalazódik már valami?

– Nem. Nulla információval rendelkezem. Szerencsére az új testületben 4 régi képviselő és a régi polgármester is benne van: dr. Benkovics Gyula, dr. Kuszák Róbert, Sarlós Imre és független csapatunkból Karsai András és Podmaniczki József. A béke és a közérdek célja megkövetelné az együttműködést.

Ebben a témában újból terelhetetlen a közlésvágy mondatözöne. Túl közel vannak még a kampány csúnyái.

– *Hajlamos vagy a felejtésre?*

– Alapvetően fejlett az empátiakészségem. A kapcsolatteremtés, a baráti, üzleti érzelmek, a kölcsönösségek fontosak. Bevallom, a jellembeli inkorrektégek távolságtartóvá tesznek. Tudom, ebben a tisztségben át kell lépni a saját árnyékomat is. Most még úgy látom, van ennek határa. Egyelőre sok a kell, folyamatosan arról beszélek, mit kell tenni. Egy negyedév, félév tapasztalata, információja szükséges ahhoz, hogy felismerjük a lehetőségünk határait.

– *És itt vannak az önkormányzat egyéb feladatai, például az intézmények fenntartása. Mit tudsz erről?*

– Elég sokat láttam, tapasztaltam például az iskoláknál, óvodáknál is. Mint szülő. Ugyan gyermekeim közül az első házasságomból született lányom már 34 éves, ám a legkisebb, a fiam óvodás korú, a kisebb lányom másodikos a Petőfi Iskolában. A panaszok ismertek. Most, októberben kezdik a Petőfiben a fűtés korszerűsítését. Miért most? Együtt dideregnek a gyerekek a tanárokkal! Ennek nem lehet magyarázata. A Szivárvány Óvodában szeptember előtt egy héttel kezdődött a felújítás. Nem véletlen, hogy ennyi gyereket elhordanak a szülők Pécelről. Ennek oka kell legyen. Miért nincs az új Szemerében elég tanuló? Nem értek hozzá, de meg fogom keresni a hozzáértő szakembereket ennek tisztázására. Sok itt lakó pedagógus eljár máshová tanítani. Miért? Az iskolában nevelődnek a jövő patriótái, a helyi közélet majdani képviselői. Az létezhetetlen, hogy egy tizenötezer lélekszámú város nem tudja kinevelni saját elitjeit. Beszélhetnénk a tömegsportról, nincs mivel elfoglalni hasznosan a gyerekeknek, fiataloknak a szabadidőt. Az iskolák körül törődést szeretnék szervezni a közlekedés mellett a különböző kártékony drogozás felszámolására. A teendők sokfélesége ül rajtam. Mégis azt hiszem, meg kell kísérelni a cselekvéseket azokkal, akik itt élnek. Számítok az emberek segítségére. Nagyon fontos az emberi erőforrás!

Amikor elindultam a választáson – megmondom őszintén –, abban éreztem erőt, hogy rendszert tudok váltani Pécelen, és meg tudom teremteni annak a lehetőségét, hogy megalkuvás nélkül tudjak majd dolgozni a testülettel, az emberekkel. Nem vagyok polihisztor, és nem is akarok azzá lenni. Kérem az itt élő értelmiséget, akik közömbösségből eddig nem vettek részt a közéletben, a városvezetésben, vegyék fel egymással a kapcsolatot, és mondják meg, miben tudnak segíteni a városnak. Nem feltétlenül külső szakértők tanácsai kellenek.

Aztán az sem járja, hogy állandó bejelentés nélkül élnek nagyon sokan Pécelen, ezer fő, vagy még többen, ki tudja. A települések állami támogatása, a „fejkvóta” az állandó lakosság-számmal szorzandó. Aki hallja, adja át: egy közösség tagjának kötelessége is van!

Az okmányiroda jelenlegi nyitvatartási ideje: hétfőn 8:00 - 11:30, 13:00 - 17:30; kedden 8:00 - 11:30, 13:00 - 15:00; szerdán: 8:00 - 11:30, 13:00 - 17:30; csütörtökön ügyfélfogadás nincs; pénteken 8:00 - 11:30.

– *Nézzünk egy országosan is elsődleges problémát, a cigányság helyzetét. Hogyan közelítenél a megoldáshoz?*

– Ebben a problémában támaszkodnék Gyömrő polgármesterének, Gyenes Leventének a tapasztalataira. Az ő közmunkaprogramja a város közterületeinek gondozásában, virágosításában, a tisztaságban sikeres, elég csak körbenézni Gyömrőn. Pécel nem

hasznalta ki a közmunkaszervezésben lévő lehetőséget, az állami támogatást, a testületközeli cégek lobbija erősebb volt. De nem szeretnék visszamutogatni. A városépítésben kell minél több közmunkást alkalmazni. Az integrált oktatás fontosságát külön is hangsúlyoznám.

– *Meggyőződésem, hogy a közmunka a szervezettség, a képzés, a munkavédelem, a munkavállalói érdekek gyengesége miatt csak átmeneti megoldás. Nem tanít igazán munkára. Nem ad munkavállalói méltóságot.*

– Gondolkodhatunk egy városüzemeltetési nonprofit kft. létrehozásán is, gépesítettségét tekintve akár több település összefogásával. Vannak igen sikeres önkormányzatok. Gyömrő mellett Gödöllőt, Isaszeget vagy akár Veregyháza sorolnám. Van annak oka, hogy ezeken a településeken a régi polgármesterek kimagasló, meggyőző fölényrel nyertek. Kétnapos polgármesterként – *villan fel tekintete* – ígérem, felkeresem őket. Magyarország 2011 első félévében ellátja az Unió soros elnökségét. Információm szerint Gödöllő főszerepet kap a különféle rendezvények szervezésében. Nem elképzelhetetlen, hogy egy-egy látogató kíváncsi lesz a péceli Ráday-kastélyunkra is. Elvégre Károly herceg is járt itt.

– *Látom, szeretsz ábrándozni.*

– Nem polgármesterként kezdtem az ábrándozást. 1984 óta „ábrándozom” vállalkozóként. Ha teret ad majd az újságotok a későbbiekben arra, hogy magamról, családomról, hobbitmról és a rend-vágyaimról beszéljek, szívesen megteszem. A lapzárta diktálta kényszert – nemzetközi újságírói igazolvány birtokában – elfogadom. Szóval nincs több kérdés?

– *Csak annyit még, hogyan szereted, ha hívnak, Ferencnek vagy Attilának?*

– Mindenképpen Attilának. Tizenkét éves lehettem, mikor döntöttem, Attila akarok lenni. Ugyanis családi férfi felmenőim, rokonaim szinte mindegyikét Ferencnek hívták. Az én karakterem Attila – döntöttem el. Képzeld, édesanyám az 50 éves születésnapomon megmutatott egy eredeti anyakönyvi bejegyzést, mely szerint a nevem Szöllősi Ferenc Zoltán. Ha ezt előbb tudom – mondtam nevetve édesanyámnak –, a Zoltán nevet választom. Most már hadd ragaszkodjam az Attila névhez.

Búcsúznak. Ismerős kézcsók a munkatársnőknek, kézfogás a férfiakkal. Az újra bekapcsolt telefonja megszólal az ajtóban. A jegyzőasszony hívja. A hír: dr. Kuszák Róbert megővta a választás eredményeit.

– Mit mondjak – *fordul felém* –, tegyél kérdőjelet a címhez, az eskü, az alakuló ülés dátumához.

Elsietett. Ez Pécelen történt 2010. október 5-én 16 óra 5 perckor.

Némethy Mária

Maródyné Németh Emma péceli zongoratanárnő emlékére hangversenyt ad egykori tanítványa, Illés Kálmán, zongoraművész 2010. október 15-én 17 órakor a Zeneiskolában (Pécel, Kossuth tér 3.).

Műsoron Schumann művek hangzanak el a zeneszerző születésének 200. évfordulója tiszteletére.

A hangverseny a zeneiskolánk fennállásának 20. évfordulója alkalmából szervezett rendezvénysorozat része.

Pécel és térségének fejlődése, fejlesztése, természetvédelmet érintő kérdései – II. rész

Az első részben Bezák Bernadett diplomamunkájából Pécel vízrajzát emeltük ki. Megtartva a dolgozat tematikai felépítését – következzen Pécel növényvilágának és a település rövid történelmének bemutatása.

A település elhelyezkedése, geológiai és klimatikus adottságai alapján elmondható, hogy átmeneti zónát képvisel a dombság, az Alföld és az Északi-középhegység között. A tájvédelmi körzet és környéke átmeneti jellegének köszönhetően különleges mezoklíma jött itt létre, amely egyedülálló vegetáció kialakulására adott lehetőséget. Ennek köszönhetően két erdőtársulás (gyertyán elegyes mezei juharos-tölgyes, kislevelű hársas-tölgyes) is innen vált ismertté a tudomány számára. Ezek az erdők a hűvös kontinentális erdős sztyepp növényzet magyarországi képviselőinek tekinthetők, és másutt az országban nem, vagy csak kis területet elfoglalva, egy-két helyen fordulnak elő. Megtalálhatók itt a középhegységek gyakoribb, de erre ritkábbnak számító fajai, ugyanakkor a pannon alföld jellegzetes képviselői is. A tájra az erdővel borított területek dominanciája jellemző. A növénytakarót szemlélve, az összképre az egymást váltó különböző erdőtársulások (pl.: gyertyán elegyes mezei juharos-tölgyes, melegkedvelő tölgyes, pusztai tölgyes, sásos égerliget stb.) élénk mozaikja jellemző, amelyet különböző rétet- és gyeptársulások (pl.: löszpuszta, homokpuszta, meszes talajú láprét stb.) tesznek még tarkábbá és gazdagabbá. Az előbbieken írt természetes illetve természet közeli növényzet mellett ma már az emberi beavatkozások eredményeként a kultúr- illetve leromlott állapotú területek (telepített erdők, szabályozott patakok stb.) jelentős hányadát teszik ki a védett területnek. Nem elhanyagolható tényező az erdők állapotában az sem, hogy királyi illetve kormány-vadászterületeként századokon át elsősorban a vadgazdálkodás érdekeit szolgálták.

A melegebb domboldalak és völgyek jellegzetes és ritka erdőtársulása a melegkedvelő hársas-tölgyes, aljnövényzetében ritka orchideafajokkal, pirosuló gólyaorral, varjúhájjal, sarlós gamandorral, tavasszal pedig több száz tő tavaszi héricscel. A fátlan oldalak széles, délről és keletről nyitott völgyek és a dombságba benyúló homokhátak jellemző növényzete a homokpusztai gyepek. A dombvidék délkeleti részén – Isaszeg és Pécel környékén – melegkedvelő tölgyes erdőfoltok mellett lápos, tocsogós rétek, égerlápok húzódnak.

A locsodi Sápi-patak lokális értékű fajai a következők: fejtörő, fűszeres baraboly, hússzínű ujjaskosbor, közönséges acsalapu, mocsári nőszőfű, óriás csenkesz, széles levelű gyapjúsás, vadalma.

Természetvédelmi szempontból jelentős péceli területek

Pécel területe bővelkedik természetvédelmi szempontból jelentős területekben. Nemzeti parki terület nincs a közelben, a természetvédelmi területek a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatósági felügyelete alá tartoznak. Továbbá ÉTT területek szintén nincsenek. A Gödöllő Tájvédelmi Körzet szinte teljes egésze a Gödöllői kistérség területén helyezkedik el. Az erdők nagy aránya teszi lehetővé számos értékes növény és állat megőrzését. A vizsgált terület részét képi az országos ökológiai hálózathoz és a NATURA 2000 területekhez.

A Tájvédelmi Körzet péceli ismertetése, Locsod és a Sápi-patak környéke

Locsod régen, az 1940-es évekig lakott volt. Az itteniek meglehetősen elszigeteltségben élhettek viszonylag messze a lakott területektől, így bizonyos fokú önellátásra kényszerültek. Ebből adódóan mind a szer- mind a tűzifát a környező erdőkből szerezheték be. Valószínűsíthető, hogy ennek a gyakorlatnak esett áldozatul a Sápi-patak égerállománya. A tartós emberi jelenlét és tájhasználat további tanúi a máig fennmaradt létesítmények (házromok, kutak) és kivadult haszon- ill. dísznövények. Megemlítendő, hogy egy fajgazdag, idős gyertyános tölgyes fennmaradt a tárgyalt terület északi végén (Vadalmás).

Napjainkra a Sápi-patak és környékének vegetációja gyökeres változásokon ment keresztül. Már a 40-es években is intenzív legeltetés folyt a területen (juhászatok), majd a 70-es években kialakították a süllyedési halastavakat, és a Sápi-patak medrét is szabályozták. A helybeliek elmondása szerint ettől kezdve érezhetően csökkent az akkor még három működő forrás vízhozama. Tény, hogy a patak mentén erőteljes szárazodás vette kezdetét, melynek során nagyrészt szárazra kerültek a források feletti erdőrészek, és csak szórványos vízelöntést kaptak a források alatti füzesek, gyepek. Ennek eredményeként az élőhelytípusban általános elterjedésű gyomok itt is invázió-szerűen öntötték el a fűzmaradványokat. Az egykori gyepekről még megközelítőleg sem lehet képet kapni, lévén hogy ezek fajai gyakorlatilag néhány év alatt eltűnnek az adott területről. Az 1990-es évektől már csak egy forrás működik rendszeresen, egy másik időszakosan, a harmadik teljesen elapadt. A tájhasználatot néhány rendszertelenül letelepedő magánjuhász jelentette a források feletti részen. Egyes helyi gazdák a másodlagosan kialakult sédbűzás, sásos réteket rendszeresen kaszálták, de ez 1995-től abbamaradt.

A péceli ex lege (törvény által védett) területek

A tájvédelmi körzethez ex lege védett láp 36 db, földvár 25 db tartozik, melyekből Pécelen egy-egy található. Ezek a Vár-hegy és a Felső-Hosszúrét.

Láp (Felső-Hosszúrét)

Pécel település belterületétől K-re, a Rákos-patak bal oldalán elhelyezkedő terület. Fűzláp által körbevett kékperjés láprét foltok, zsombék- és magassásosok, valamint nádasok találhatóak a területen. A terület degradált, szennyvizekkel szennyezett az üdülőterület miatt.

Földvár (Vár-hegy)

Kiemelkedő pontként jól látható a Vár-hegy szélén kiugró vár-hegyi földvár. A területen nincs a földváraknál esetlegesen előforduló különleges növényvilág. A terület rendszeres szántóföldi művelés alatt áll, ha van is a környéktől eltérő, értéke-sebb növényzet, csak a szegélyeken maradhatna meg.

Országos ökológiai hálózat

Pécel külterületének nagy része az ökológiai hálózat része. A Vár-hegy ökofolyosói részén fedették fel 2003-ban az unikális brunner pókszőcskét (Poecilimon brunneri), amely különleges védelmet igényelne.

A péceli élőhely természeti értékét emeli, hogy ugyanott egy már védett fajnak, a sztyeplejtősáska erőteljes populációjának

a jelenlétét is kimutatták. E fajnak Magyarországon az itt felfedeztetten kívül jelentősebb populációja csak a Tokaji-hegyen létezik. Másutt igen ritka, sőt két helyen kipusztult (pl. Budapest), illetve kipusztulóban (Pomáz) van. Tehát a péceli élőhelyen két ritka, illetve védett faj kerülhetne természetvédelmi oltalom alá.

Natura 2000

Pécel, mint kiemelt jelentőségű különleges természet-megőrzési terület, a Gödöllői dombság területéhez tartozik, mely nagy területet érint. Ennek jellemző erdőtársulása és növény-állatvilága értékes.

Települési történelem

A Pécelen talált régészeti leletek is igazolják, hogy már az időszámítás előtti korszakban is lakott volt. A község belterületén többek között kő- és rézkori csontvázas sírt, a Vár-hegyen bronzkori urnatemetőt találtak, a Tó-malom melléke és a Lebuk-i-dűlő feltehetően szarmata sírok emlékét őrzi. Régészeti lelőhelyei közül kiemelkedő jelentőségű az a Kárpát-medencét egészében kitöltő késő-rézkori kultúra, amelyet a magyar régészet itt figyelt meg és különített el lelelőszőr. A badeni kultúrát először Ausztriában fedezték fel, majd hazánkban Pécelen, ezért is hívják még péceli kultúrának is.

A honfoglalás korában Pécel szomszédsága, Locsod-pusztá a szláv népesség telephelyének déli határa volt. A faluszerkezet a XI. században szilárdult meg. A település első okleveles említése Péceli (Pechel-i) Demeter családnévben tűnik fel 1335-ben, akinek földbirtoka valószínűleg állandó lakóhelye is itt volt. Oklevélben mint falu első említése Peczel alakban 1338-ból való, amikor Károly Róbert király a település egy részét Drugeth Vilmos nádornak adományozta. A falu már ekkor több birtokos kezén volt. Közülük kiemelkedő a valószínűleg nem helyi eredetű Péceli család, akik Zsigmond király egyik 1437-ben kelt oklevele szerint fele részben birtokolták a települést. A város első iskoláját Domokos pap és János plébános 1345-ben alapították, a településen ettől lett az oktatás rendszeres. Már a XIV. században működő vízimalommal rendelkezett. Mezőgazdaságában a gabonatermelés dominált, Locsodon szőlőművelés is folyt. A Rákos-patak halakban és rákban bővelkedett.

Pécel népességének döntő többségét a jobbágyság alkotta, soraikat azonban a 1347-49-es pestisjárvány alaposan megtizedelte. Az elnéptelenedett birtokrészek betelepítése Pestről történt. Buda és Pest 1541. évi török kézre kerülésével Pécel is ozmán fennhatóság alá került.

A XVII. századi Habsburg-ellenes szervezkedésben a Fáy fiúk is részt vállaltak, s ennek következményeként a község javadalmának fele a kincstárra szállt. Ez idő tájt Pécel lélekszá-

ma 150-200 főre tehető. A Ráday család házasság révén jutott Pécel fele területének birtokába, a másik fele pedig a Fáyak tulajdonában volt. Ráday Pál, II. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelem kancellárja a szatmári békekötés után költözött ide, ahol 1733-ban halt meg. Fia, Ráday Gedeon (1713-1792) a neves író és irodalomszervező Pest-Pilis-Solt vármegye követeként vett részt az 1764. évi országgyűlésen. 1782-ben grófi rangra emelkedett, s ő építette – a gödöllői Grassalkovich-kastély mintájára – Pécelen a Ráday-kastélyt. A település neves szülötte Szemre Pál költő.

1849. ápr. 6-án, az isaszegi csata idején Klapka György I. hadteste végigvonult Pécelen, lakosaiból sokan harcoltak a honvédseregben és álltak be nemzetőrnek. Pécel 1841-től önálló jegyzővel rendelkező nagyközségnek számított. A község 1856. évi lélekszáma Locsod- és Sziget-pusztákkal együtt 1881 fő, 1870-ben pedig 2206 főt tett ki. A Rákos-völgyében haladó Budapest-Hatvan-Salgótarján vasútvonalat 1867-ben adták át a forgalomnak, majd a Hatvan-Miskolc vonalat 1870-ben nyitották meg, melyek összeköttetést teremtettek a fővárossal és az ország különböző részeivel, utat nyitva a település dinamikus fejlődésének.

A polgárosodás kialakulását a közlekedés, a kereskedelem fejlődése, a Pestről kirándulni, nyaralni érkezők segítették elő elsődlegesen. A nyaralóházak megépítése szakképzett iparos réteg jelenlétét is indokolta. A település lakosságát akkor földművesek, kis- és középparasztok, valamint iparos és kereskedő réteg képezte. Négy malom üzemelt a Rákos vizén, ebből kettő ipari hasznosításra. A XIX. század végétől a Kelecsényi családnak is volt birtoka Pécelen, 1898-tól még a Ráday-kastély is a tulajdonukat képezte, amit 1919-ben a Péceli Munkások, Katonák és Parasztok Tanácsa foglalt el és nyilvánított Népházzá.

1944-ben 7372 lakos volt már. A II. világháború végén, 1944-ben 2 hónapra Pécel a frontvonal része lett. A község tanácsa 1950-ben alakult, ekkor lakóinak száma 7500 főtt tett ki, akik 2200 lakásban laktak. A település nagyközséggé nyilvánítása 1970-ben történt, amikor népessége már megközelítette a 10 ezer főt. A rendszerváltás után a tsz-ek felbomlása következtében a mezőgazdasági területek elaprózódása miatt sok gazda tönkrement, és eladta földjét, melyeken családi házak épültek. A település fejlődött, lakossága növekedett. 1996-ban városi rangra emelkedett. 2004-ben 13357 fő lakosa volt, jelenleg 15200 fő lakosa van Pécelnek. A település növekedése 18000-19000 főnél megállítandó lesz, valószínű a megkezdett és tervezett lakónegyedek teljes beépítésével nem lesz szükség újabb terjeszkedésre.

Folytatjuk.

Bezák Bernadett Bemutakozás

Születésem óta Pécelen élek a családommal. A természet szeretete mindig is jelen volt az életemben. A péceli iskolai kirándulások a kedvenceim voltak. Mára sajnos sokat változott a kép, ami az emlékeimben élt. Bár az idő megszépíti az emlékeket, mégse csak az emlékezetem csal, ha a régi, szép környezetre gondolok és látom, valóban más lett mára.

Idén eredményesen lediplomáztam Gödöllőn a Szent István Egyetem környezetgazdálkodási agrármérnök szak természetvédelem és tájökológia szakirányán. Szakmai gyakorlataimat többek közt a Pangea Kulturális és Környezetvédelmi Egyesületnél, a Tudatos Vásárlók Egyesületénél, a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségnél töltöttem. Jelenleg a WWF Magyarországnál, a világ legnagyobb civil természetvédő szervezeténél dolgozom támogató toborzóként.

Ajánló

Szivák Ágnes: Pécel a nagyváros vonzásában

Az ESE Híradó szeptemberi számában kezdtük el Bezák Bernadett Pécel környezetvédelméről szóló diplomamunkájának kivonatát közlését. Tettük ezt azért, mert biztosak voltunk abban, hogy szükség van Pécelen is a környezettudatos ismeretek és szemlélet terjesztésére.

Bezák Bernadettel való megismerkedésem apropója a Csunya-árok feltöltése körüli, mára politikai csatározássá degradálódott téma volt. Aztán, hogy megismerhettem Bernadett diplomamunkáját, a természetvédelem iránti elkötelezettségét, elgondolkoztam, mennyi fiatal szellemi energia, tettvágy marad láthatatlan környezetünkben, és tűnik veszendőbe. A közélet, a politika szintjére el sem jutnak az emberi értékeink. Bernadettől hallottam, hogy 2009-ben Szivák Ágnes, a Budapesti Corvinus Egyetem Tájépítészeti-Karának végzős hallgatója diplomáját Pécelről írta, pontosabban az a címe, hogy: Pécel a nagyváros vonzásában (Egy agglomerációs település lakókörnyezetének kedvezőbbé tétele zöldfelületi fejlesztéssel).

Amikor megismertem Szivák Ágnest, úgy éreztem – ismét –, kincset találtam. Bemutatom Ágnest olvasóinknak:

Bemutatkozás

2009-ben végeztem okleveles tájépítésmérnökként a Budapesti Corvinus Egyetem Tájépítészeti Karán. Mindig is érdekelt a minket körülvevő természet és ennek hatása közérzetünkre. Egyetértek azzal a nézettel, amely szerint a megfelelően kialakított élettér hozzájárul testi-lelki egészségünk megőrzéséhez. Azért választottam ezt a szakmát, hogy az általam tervezett zöldfelületek segítségével egészséget és életminőséget javító, pihentető, vagy éppen inspiráló környezetet teremtsék a mindennapi éléhez.

Tanulmányaim során figyelmem elsősorban a városi lét okozta problémákra irányult. A nagyvárosokra jellemző, hogy a beépített vagy burkolattal fedett területek mértéke egyre nagyobb, ezzel párhuzamosan jelentősen csökkennek a természeti területek.

A népesség nagyvárosok felé történő áramlása túlszűfoltta teszi a lakóhelyeket, az emberek elidegenednek egymástól. A befogadó településeken jelentősen megnő a járműforgalom és a környezetszennyezés is. Tájépítésként feladatomnak érzem, hogy a „betontengerbe” egy kis Zöldet csempésszek, ezzel élhetőbb lakókörnyezetet teremtsék.

Miért Pécelt választottam?

Budapesti lakosként a fővárossal és agglomerációjával kezdem foglalkozni. A nagyváros környezetében elhelyezkedő települések közül Pécelt találtam megfelelő példának munkámhoz. A város életében hirtelen lezajlott irányítatlan betelepülés következtében eltorzult Pécel településszerkezete. Számos építészeti és természeti értéke ellenére jelenleg egy túlnépesedett, hiányos szolgáltatási rendszerrel rendelkező város, ahol a lakosok elégedetlenek életkörülményeikkel. Diplomám célja az volt, hogy – elsősorban zöldfelületi fejlesztések által – egy élhetőbb település képét vázoljam fel, ezzel segítve elő, hogy a péceliek otthon érezzék magukat Pécelen.

A bemutatásból ne maradjon ki, hogy érzelmi kötődése is vonzotta a Pécel kiválasztásában. Érzelmi kötődésének különlegesen finom és a lélekben gyökerező leírásától – bevallom – elbűvölődtem. Tájleírás-esszének nevezte el a régi időkbe, az ezernyolcszáznegyvenes évekre átálmódott úti jegyzetét. A romantikus milióbe vetített út-leírásból kiérezhető érzélem átsüt diplomatervén is.

Szivák Ágnes Pécel lakókörnyezetét szeretné élhetőbbé tenni a zöldfelület fejlesztésével.

Aki hallja és majd olvassa, kérjük, Ágnes javaslatait adja át az új városvezetésnek. De először merítsünk a diplomamunkában megírt tájépítészeti javaslatokhoz szép érzéseket a régi időkbeli, hogy felkeltsük érdeklődésüket az ESE Híradó novemberi számában kezdődő sorozatunkhoz.

Némethy Mária

Hazatérés Pécelre

Úti jegyzetek – részlet

1845. január 12. (vasárnap)

Ma érkeztem haza Pécelre egy hosszú és fáradtságos út után. Jövetelem hivatalos célja dagerrotípiák készítése a kastélyról és a faluról. Gróf Ráday Gedeon tájékozott ember lévén ismeri a kor vívmányait, és felkért mint földijét, hogy dagerrotípiáimmal örökítsem meg a családját, a kastélyát és birtokát.

Pestről indultunk kora reggel, még jó szerencse, hogy a dőcögő batárban drága berendezéseim nem mentek tönkre. Utunk a Rákos-patak jegenyékkel tarkított völgyében vezetett. Több malom mellett is elhaladtunk, bár vasárnap lévén egyikben sem tettek-vettek a dolgos molnárlegények, csak a malmok kerekét forgatta a patak lassan csordogáló vize. A vízen huncut táncot jártak a ragyogó napfény aranszín sugarai.

Csabát elhagyva már láttam a falut, s megrohantak az emlékek. De rég is jártam erre! Milyen rég volt, hogy itt játszottam aombok közötti rengeteg erdőben! Akkor még élt Nagyanyó. Emlékszem, este mindig meleg tejjel várt rám az ajtó melletti lócán

ülve, Peti kutya társágában. Azóta ő már a temetőben nyugszik, én megöregedtem, és Pécel is megváltozott.

Amint közelebb értünk, már kivehetőek voltak az első házak is. Ahogy beértünk a takaros, fehérre meszelt házak közé, szépen kirajzolódott a templom tornya is. A postakocsi letért a gödöllői útról, és egy magas kastély mellett elhaladva, a főtér felé vette az irányt. A kastély, amikor elmentem innen világot látni, még nem volt meg. Később megkérdeztem a Gróf Urat, hogy kié, azt mondta, a Fáyak építették jó néhány éve, 1836-ban. Ilyen régen nem jártam volna erre? Hát igen, már több mint tizenöt éve, hogy meghalt szegény nagyanyó.

A Piac térre éppen ebédidőben érkezünk meg. Ahogy beértünk, feltűnt a sok hazafelé igyekvő ember, a déli harangszó és a csipős hideg az asztalhoz szólította a dolgos népet. A postakocsi megállt velünk, csak én szálltam itt ki. A Gróf Úr cselédje már várt rám, segített a csomagjaimat levenni. A delizsánsz megfordult, és folytatta útját Gödöllő felé.

Amint kiszálltam a kocsiból, rögtön feltűnt, mennyire megváltozott a falu. A Piac téren felépült néhány új épület, a kis terecske kezdte egy város főterének képét mutatni. Gyalogszerrel mentünk a kastély felé, útközben megcsodáltam az új épületeket. A kastély mit sem változott. A kétkarú lépcsőn felérve az emeleti vendégszobában kaptam helyet, ott csomagolhattam ki ruháimat és műszereimet. Az ablakból gyönyörű kilátás nyílt a kertre, a templomra és a falura is. A kertben sallangos virágdíszrel ellátott sétautak voltak régen, most tiszta fehér lepel rejtette a kert kincseit. A park végében, ahova régen gyermekként beszöktünk, még megvoltak a gyümölcsfák és a pihenők. Ha nyár lenne, kölcsönkértem volna egy könyvet a Gróf Úrtól, és kimentem volna oda elolvasni. E fölé az idilli kert fölé, mint valami korona emelkedett a templom tornya.

A Gróf Úr ebéd előtt még gyorsan fogadott a dolgozószobájában, majd az ebédnél bemutatott a családjának és vendégeinek is. Az ebéd kellemes hangulatban telt, a gróf és Borbála asszony vidám történeteket mesélt öt gyermekükről. Ebéd után mi férfiak elvonultunk Ráday gróf könyvtárszobájába, és a világ dolgairól beszélgettünk. Ott volt Vörösmarty, a híres költő, meg egy ismerőse, valami Egressy Béni is, állítólag ő zenésítette meg két éve Vörösmarty „Szózat” c. versét. Ott volt még Korányi Frigyes orvostanhallgató is, akit Ráday gróf pártfogolt. A gróf szerint még sokra viheti. A Korányi ifjú nyaralót akar majd építtetni Péczelen, anynyira megkedvelte a társaságot és a falut, hanem erre csak legyintett a gróf.

Estefelé még pipázott egyet a Gróf Úr, de csak a könyvtárban, mert az idő rettentően lehűlt. Pipázás közben még megterveztük a másnapi programunkat, majd nyugovóra tértünk puha, meleg tollpárnáink közé.

1847. január 13. (hétfő)

A nap korán, havazással és faggal kezdődött. Még reggeli előtt ellátogattunk lovas szánnal a Ráday majorhoz. Maglód felé az út eleje a falun vitt keresztül, itt ismerős parasztházak mellett haladtunk el. Láttam nagyanyó házikóját is, most idegenek lakják, két kisgyermek szaladgált a frissen hullott hóban. Anyjuk a tornácon üldögélt, nagyanyó lócáján. Lábánál egy fekete kutya feküdt, talán Peti kutya valamelyik kölyke.

Miután elhagytuk nagyanyó házát, letértünk a major felé vezető útra. Az út egy mély vízmósásban vezetett, amit kecskerágók szegélyeztek. Bogyóik színes pillangókként lebegtek a tél kopárságában. Fentebb körisek és mohos tölgyek szegélyezték utunkat, néhol hallatszott már a rókák neszezése is, és itt-ott megzörrent egy-egy bokor a felszálló madarak nyomán.

Aztán a gőzölgő lovak megálltak a major kicsiny épületei előtt. Beléptünk csomagjainkkal az alacsony ajtón, majd tüzet gyújtottunk a kemencében. Megreggeliztünk jóféle házi szalonnával és a kastélyból hozott kenyérral, majd nekikerekedtünk a Bajtemetésre vezető útnak.

Lassanként kiértünk a fák közül, és a nagy tisztáson találtuk magunkat. Mindenütt csak a végtelen havat láttuk, néhány állat nyomával díszítve. Járt erre előttünk róka, menyét, nyúl és szarvas is. Messzebb a dombokon csak a rengeteg erdőt láttuk. Miközben begyűjtöttük a csapdába ragadt állatokat, a Gróf Úrnak elmeséltem a hegy nevének történetét. Eszerint egy Baj nevű kondást itt vertek agyon és földeltek el.

Mire visszaértünk a majorba, a tűz leégett, hát újra tettünk rá száraz tölgyfa hasábokat. Az állatokat a vadász megnyúzta, majd a bőruket is kikészítette, aztán jó kis paprikást készített az egyik nyulból a lángok felett. Az ínycsiklandó falatokhoz pálinkát ittunk, amit a Péczelen termelt kőkenyéből főztek a Gróf Úrék pincéjében. Pihenésképpen ismét pipázott az uraság, addig én elkészítettem a dagerrotípiát a Gróf Úrról, amint a major előtt ülve, bundájába burkolózva pipázik.

Felpakoltuk a húsokat a szánra, majd elindultunk vissza a kastélyba. Alkonyat lett, mire visszaértünk a faluba. Már csak az ablakokon keresztül pislákoló fények fogadtak minket, senki emberfia nem volt az udvarokon és az utakon, csak néhány kőbor eb. Nagyanyó házából vidám gyermeknevetés hallatszott ki, és jó meleg fény áradt ablakaiból, az egész ház szinte nevetett.

1847. január 14. (kedd)

Ma reggel elkészítettem a felvételt a Ráday családról és a kastélyról is. A családról az első emeleti díszterem teraszán készült el a kép. Elöl álltak a gyermekek, hátul pedig a családfő és neje.

Az épületet szépen megvilágította a téli délelőtti gyenge napfény, a sugarak enyhén rózsaszínre festették a fehér épületet és a havat. A képen persze a színek nem látszanak, de a körvonalak jól kirajzolódnak, csakúgy, mint a fák árnyat adó tömege.

Délutáni pihenőként sétáltam egyet a faluban, sétámon elkísért az öt gyermek közül a legkisebb, a kis Gedeon is. Érdeklődő kislegény, minden műszereimet megcsodálta. Készítettem néhány dagerrotípiát is. Egyet az új, emeletes kastélyról és a növekvő park gesztenyefáiról, egyet pedig a Piac térről, majd végül egyet a patak partján a faluról.

Nagy volt a nyüzsgés a faluban, mindenki sürgött-forgott a hétvégi ünnep előkészületei miatt. A hét végén ugyanis a kis Ráday Pál születésnapját ünnepeljük. Az asszonyok a portájuk előtti részt sepregették serényen, míg a férfiak a kerítések hibáit javították. Mindenki belekezdett a készülődésbe, hogy az ünnepségre minden rendben találtassék a háza táján.

A falu szemrevételezése után a kis Gedeonnal lesétáltunk a Rákos-patak partjára. Most hideg fagy takarta a víz felszínét, gyermekek csúszkáltak a befagyott pata-

kon. Visszaemlékeztem gyermekkoromra, akkor a Rákos-patak fehéren fodrozódott a tavaszi áradások idején. Nagyanyám hosszú, fehér haja hullámozott ekképpen.

Szétpattanó fehér szikrák zavarták meg merengésem. Gedeon egy eltévedt hógolyója pattant szét azon a fűzfán, aminek támaszkodtam. Hogy ez a gyerek micsoda egy gézengúz! Megdobálta a leányokat hógolyóval, pedig csak magában volt négy lánykával szemben. Féltett berendezésemet a fa árnyékába állítottam, hogy segítségére kelhessek a kislegénynek a nagy feladatban.

Amikor azonban kiléptem a fűz takarásából, hát látom ám, hogy egy nagylány is van a kicsikkel. Nem is nagylány, inkább asszony. Talán az anyjuk. Ahogy közelebb lépek, felismerem: Eszter az, gyermekkori játszópajtásom, Ferkó húga. Nagyanyó szomszédjában lakott Erzsi néni, az ő unokái voltak Ferkó és Eszti. Mennyit csatangoltam velük a Péczel feletti sűrű erdőben!

Örvendeztünk is nagyon e hirtelen találkozásnak. Hazavittük a műszereimet és a gyermekeket – akik egyébként unokahúgai

voltak –, majd nekivágtunk kettesben újra a tájnak. Bejártuk a végeláthatatlan dombokat a falutól északra, újra felfedeztük a Várhegy rejtett szegleteit, vízmosásait. Újra énekelünk a madarakkal, és kutattuk az állatok rejtett nyomait.

Eszti közben elmesélte, hogy Ferkó azóta megnősült, és négy szép lánya meg egy fia született. Erzsi néni meghalt, de Ferkóra hagyta a házát, hát ezért most Péczelen laknak a családjával. Eszti a sógorasszonyának segít a gyermekek és a ház körül, azért van ő is itt.

Kirándulásunk sokáig elhúzódott, feljött a hold is, mire visszaértünk a faluba. Este még a Gróf Úr is behívott, hogy mutassam meg neki a dagerrotípiákat, és meséljek neki az eljárásról.

Nagyon örültem, hogy kirándulásom során Eszti kísért végig e gyönyörű tájon, kár, hogy Ferkó az erdőn volt fát vágni. Nem baj, üzentem neki Esztivel, hogy holnap meglátogatom őt és családját.

1847. január 15. (szerda)

Ma elmentem Ferkóhoz, ahogy ígértem. A felesége, Piroska kedves asszony. Ebédre disznótorossal vendégeltek meg, Ferkóval kökénypálinkával öblítettük le a nehéz étket. Kis pihenő után nekivágtunk a domboknak.

Utunk az erdő felé vitt, Ferkónak ismét fát kellett vágnia. A két nagyobbik lány és Eszti is jött velünk. Utunk során víg nótászó

kísért, hisz a lányok versenyt énekeltek a madarakkal. Felmentünk a falu mögötti dombokra, ahol a lányok gallyakat, bogycákat, tobozokat gyűjtöttek, míg Ferkó és én az ezer éves mohos tölgyeket döntögettük. A nehéz munkától már elszoktam, de a frissen vágott fa illatát megérezvén hamar megjött a kedvem.

Amikor esteledett, és a fák is elkezdtek zúgni, a rönköket szépen gúlnába raktuk a szánon, és elindultunk vissza a faluba. Az út a dombtetőn vezetett, ahonnan messzire el lehetett látni. A házak egészen aprónak tűntek, még a hatalmas kastély is akkora lett, mint Eszti toboza. A templom pedig éppen csak akkora volt, hogy fűszálnak látszott onnan fentről.

Szemben a dombok némán hullámoztak, még a lányok is elnémultak a látványtól. A fák alig látszóttak ki fehér kucsmájuk alól, és a lábukra is fehér csizmát húztak. Együtt csodáltuk a tél és a hó hatalmát, ami elhozta a csend országát.

A faluba érve szívünket felmelegítették a házak meleg szemei, és a lányok újra belefogtak a dalolásba. Ferkóék kutyája fölne-szelt jöttünkre, és már jóval érkezésünk előtt bekapcsolódott a lányok énekébe. Elköszöntem a ház népétől, Esztinek megígértem, hogy holnap is meglátogatom őket, majd hazatértem a Ráday-kastélyba.

*Készítette: Szivák Ágnes,
a budapesti Corvinus Egyetem V. évfolyamos hallgatója
Budapest, 2008. december havában*

Pécel szerethető város

Beszélgetés Barta Zoltánnal, a VIDEO-TAR internetes honlap szerkesztőjével

Zoli több évig a péceli televízió munkatársa volt. Az, hogy a helyi eseményekről tudósítson, természetes feladatává vált. A televízió megszűnésével a vágy, hogy minél több ember tudjon mindentről, arra indította, hogy valamilyen formában hírt adjon szeretett városáról. Egy rövid ideig dolgozhattam Zolival, és tudom, fáradságos munka az övé, elhivatottság nélkül nem működik.

– Szívesen látogatom a VIDEO-TAR honlapot. Mikor és mi indított a honlap elindítására, mi a célod vele?

– A híradás vágya adta az ötletet a VIDEO-TAR elkészítésére, amit 2009 januárjában indítottam el azzal az anyaggal, amit 2008 adventi időszakában készítettem. 15 éves koromban fogalmazódott meg bennem először, hogy operatőr szeretnék lenni. Szeretem a munkám, és természetesen az a cél, hogy a péceli eseményekről minél több ember audio-vizuális információt

szerezzen. A Pont TV péceli adásának megszűnésével háttérbe vonultam, Isaszegen készítettem helyi kábeltelevíziót (ami jelen pillanatban is része az életemnek). Ha jól emlékszem kb. egy évig folyamatosan készültek műsorok a helyi TV számára, de most már forrás hiánya miatt csak ritkán lehet látni aktuális műsorokat. Így jött a gondolat, hogy ha másként nem tehetem, az internet segítségével lehetőség van elérhető műsort készíteni. Nagyon gazdag Pécel rendezvényekben, kár lenne, ha valaki azért nem láthatna egy-egy programot, mert nem ért rá elmenni az eseményre. Az internet szabad, és bárki elérheti bármikor.

– A VIDEO-TAR honlapot is magad készítéd?

– Nagyon örülök ennek a kérdésnek! Sajnos ezen a területen zöldfülű vagyok. Egy kedves barátom, Márkus István segítségére vagyok utalva, aki abban támogatja a munkámat, hogy tárhegyet és időközönként az oldal karbantartását is biztosítja ingyen és bérmentve. Ez úton is köszönöm neki a fáradozását, mert nélküle nem működhetne a VIDEO-TAR.

– A felvételek színvonalasak, láthatóan idő- és munkaigényesek. Honnan van forrásod a munkák elkészítésére?

– Azt, hogy színvonalas-e a munkám, a nézőknek kell eldöntenüik, de ha bárkinek is tetszik, annak csak örülni tudok. Kapok kedvező visszajelzéseket, ez nyilván jólesik. A honlap elindításánál nem az volt a cél, hogy minden megmozdulásról tudósítsak, inkább arra törekedtem, hogy a különleges eseményeket örökítem meg, és azokról hírt adjak. Igyekszem a munkám mellett időt szakítani, amire csak tehetem. Induláskor semmilyen támogatást nem kaptam, mindent saját forrásból oldottam meg, Márkus István segítségével nagyon sokat jelentett akkor is, és most is.

– Azóta egy egész kis csapat állt mellém: Endrédi Tamás (vágás), Bíró Balázs (szerkesztés), Farkas Csabáné (szintén vágás).

Meglepő volt, hogy az indulás után fél évvel már több mint százán regisztráltak a honlapomra, és egyre népszerűbb lett. Az első megrendelések között főleg reklámfilmkészítés volt, ma már mindenféle videós munkával megkeresnek (ismeretterjesztő, koncert-, dokumentumfilm). Például az elmúlt napokban mutatták be a Kistarcsáról készült filmemet a helyi TV-k. A VIDEO-TAR-on is hamarosan megtekinthető lesz. Városi rendezvények forgatására is kaptam megbízást az önkormányzatunktól, aminek nagyon örültem, mert így támogatták a munkámat erkölcsileg és anyagilag is. Várhatóan a honlapon hamarosan reklámfilmeknek és hirdetéseknek is helyet adok, aminek a bevételéből talán finanszírozhatom a művészi, alkotói munkát.

– *Mit lehet rólatok tudni, naponta, hetente, havonta milyen a látogatottságotok?*

– A kezdetektől folyamatosan növekszik a látogatottságunk, de azt tudnod kell, hogy ez függ attól is, hogy milyen felvételt tettem a honlapra. Vannak olyan videók, amelyek néhány hónap alatt elérik a tízezres nézettséget is. Egy átlagos videofelvételt öt-hatszázán néznek meg. A hírlevél kiküldésénél is megugrik a nézettség. Abban az időszakban, amikor az oldal frissítése stagnál, naponta 150-200 fő a látogatók száma. Ezen szeretnék javítani, a napi 300 látogatóval már elégedett lennék.

– *Azt tapasztalom, hogy Pécel a te szerelmetes városod, szeretted megmutatni az elért eredményeket, hogy mi is lássunk és örüljünk, mert van minek.*

– Igen, szeretem Pécelt. Szeretnék lehetőleg mindent megörökíteni, a lakosságot tájékoztatni az eseményekről. Sokan mondják, hogy Pécel egy alvó város, és hogy itt nem történik semmi, pedig igen. Van néhány más fórum is a VIDEO-TAR-on kívül, ahonnan nagyon jól lehet tájékozódni, például: Pécel város honlapja, a pécelinfo.hu. Bárki, aki ezeket a fórumokat megnézi, biztos lehet benne, hogy tájékozott lesz. Mindegyik oldal másra helyezi a hangsúlyt, ezáltal kap az érdeklődő egy teljes képet városunk közéletéről.

– *Felkaroltad Pécelen a cigány kulturális eseményeket, rendszeresen hírt adsz a alkotókról és alkotásokról akkor, amikor mindenki csak fehéren, vagy feketén szeretne látni.*

– Nem szeretem, ha elfogultan kategorizálnak! Nagyon jó barátaim Szajkó Gyula és Csemer Miklós, a jelenlegi Cigány Kisebbségi Önkormányzat prominens személyei. Az ő segítségükkel sikerült egy kicsit jobban betekintnem a cigányság életébe itt Pécelen. Azt gondolom, hogy amit itt ők négy éve letettek az asztalra a cigányság felzárkóztatásáért, az tiszteletre méltó. Fontos látni az építkezést is, nemcsak a rombolást.

– *A VIDEO-TAR honlapjáról tudom, ki nyert táncversenyt, ki hol ad koncertet. Hogyan jutsz az információkhoz?*

– Már a PONT TV-nél is tapasztaltam, hogy sok illetékes ember nem is gondol arra, hogy értesítsen a rendezvényekről: mikor és hol rendeznek kiállítást, szerveznek koncertet stb. Tehát úgy kell az információk után menni. Természetesen már elmondhatom, hogy nagyon sok embert ismerek, tudják az elérhetőséget, és élnek is vele. Azért még én is sokszor felemelem a telefont, hogy rákérdezzek, mi van veletek, lesz-e valami esemény? Ami biztos, hogy ha bármilyen programot szeretnék „kinyomozni”, akkor azt Ivánkovics Zoltánnál kezdem, mert a városban ő az egyik legtájékozottabb ember.

– *Munka mellett végzed a VIDEO-TAR honlapján a tudósítást. Kell ehhez egy szent elhivatottság. Tudom, hogy amikor első alkalommal kamerát foghattál a kezdedben, a Csunya-tóhoz mentél. Pár éves korod óta itt élsz, sok emlék köt ide és szeretet.*

– Pécel szerethető város, a Gödöllői-dombság gyöngyszeme. Három kastélya van, számos műemléke, sok érdekes ember lakja. Egyre jobban kötődöm mindenhez.

Sokadmagammal azért tevékenykedünk, hogy még szerethetőbb városban élhessünk!

– *Nagyon köszönöm a beszélgetést. Azzal a reménnyel búcsúzom, hogy lesz még alkalmam a helyi TV-ben látni a munkáidat.*

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

Autószalon negyedszer

Szeptember utolsó szombatján a péceli főutak és a Fáy iskola parkja ismét benépesült régi és különleges autókkal, motorokkal, valamint az irántuk érdeklődő lelkes emberekkel.

Most először a péceli önkormányzat is „beszállt” a rendezésbe a korábbi két fő támogatóval, az ORFK Balesetmegelőzési Bizottságával és a Hungaroring Sport Zrt-vel. A rendezvény történetében az idei az előzőeket sok vonatkozásban felülmúlta. Harmencöt regisztrált kiállító hozta el becses járművét köztük öt pécelivel. A legsikeresebb jármű egy 1948-as Bentley, a két leg-

régebbi 1939-es évjáratú volt. A legsikeresebb „játéknak” a biztonsági öv szimulátor bizonyult, amely Kecskemétről érkezett.

A leglátványosabb bemutató a tóalmási önkéntes tűzoltók mentési bemutatója és az isaszegi miniautók versenye volt. Láttuk a péceli Vojtkó József airbrush festő tudományát is. A DuDance Táncgyeget és a péceli musical énekesek is nagy sikert arattak az ország különböző településeiről nagyszámban érkezett vendégek előtt.

Ivánkovics Zoltán

Vallomásokos tárlat Pécelen

Józsa Judit kerámiaszobrász önálló kiállítását a Péceli Parnaszus Alapítvány szervezte meg a Ráday-kastélyban. A Magyar mesevilág című tárlat és a Múzsák kertje című kiállítás különös szeretettel és műgonddal kiválasztott darabjait hozta el Józsa Judit Pécelre, és olvasztotta egységes egészzé Mesés múzsák kertje

Józsa Judit

címmel. Szívet-lelket melengető alkotások Józsa Judit kerámia szobrocskáit. Minden egyes darab valami új felismeréssel gazdagítja az érdeklődőket. A megnyitóról és a kispasztikákról a péceli VIDEO-TAR közli Barta Zoltán képeit a következő címen: www.video-tar.hu/nggallery/page-2271.

Nagyon nagy volt az érdeklődés, mert szerencsére sok ember vonzódik a valódi értékekhez. Sokan jöttek el más településekről is, és vitték haza a híreket: milyen csodák vannak Pécelen. Csoda a kastély, csoda a kiállítás, csoda maga Józsa Judit, ahogy odaáll az emberek elé, ajánlja kincseit, szeretetét és hitét. Ha-

gyományokról és a hagyományok továbbgondolásáról, a magyarság egyetemes értékei iránti őszinte tiszteletéről szólnak a művésznő alkotásai, és minden megnyilvánulásában ő maga is erről beszél. A kiállítást Arday Géza irodalomtörténész nyitotta meg, aki szemmel láthatólag érti és szereti Józsa Judit műveit. A mesés múzsákhoz jól illettek a Bokor Jutta énekművész és Körömmendi Klára zongoraművész által tolmácsolt dalok is.

Józsa Judit Erdélyből, Korondról származik. Édesapja híres korondi fazekas, ősi fazekas dinasztia tagja. Józsa Judit művészetete tehát tiszta forrásból, a magyar fazekas néphagyomány kincseiből táplálkozik, és gondolja tovább a huszonegyedik század emberei számára. A magyar mesevilág alakjairól mintázott szobrai hitelesen mutatják be a népmese világgépét, legyen szó akár Tündér Ilonáról, akár a hétfejű sárkányról. A magyar múzsákról mintázott szobrok is csodálatosak, Lola asszonyt, Gyarmati Fannit és a többi múzsát egyszerű emberekként láthatjuk, mégis el tudjuk képzelni, hogy tényleg irodalmi remekművek ihletői voltak.

A péceli kiállítás meghívójára azt írta a művésznő: „Szeretném, ha alkotásaim mondanóit örömről, bánatról, szépségről, szeretetről, emberségről, magyarságról megértenék és szívükbe zárnák!” Azt gondolom, ez nem lesz nehéz, és örömmel követjük nyomon, immár ismerősként, pályafutását.

Józsa Judit állandó kiállítása a budai várban látogatható (Tiszta Forrás Galéria, Szentháromság tér 6.). Aki nem jutott el a péceli kiállításra, vagy aki kíváncsi a többi alkotásra is, sétáljon el családjával a várba, és gyönyörködjön a Magyar nagyszonyok című, október tizenhetedikéig látható kiállításban.

Józsa Judit honlapja www.jozsajudit.hu személyes hangvételű, vallomásokos oldal, amely közli az aktualitásokat. Van rajta szoborkereső, ahol a megtalált szobrok körbeforognak, és így alaposan szemügyre tudjuk venni őket, sőt a szobrokról ismertetőket is olvashatunk.

Józsa Judit 2009 óta a Magyar Kultúra Lovagja. Méltán.

Tasnádi Katalin

Novelladömping A fiatalok még szeretnek írni

Lezárult a határideje a fiataloknak meghirdetett novellairó pályázatnak, eredményhirdetés október 16-án Pécelen, a Ráday-kastélyban lesz. A pályázatot a novella nagymestere, a száz éve meghalt Mikszáth Kálmán és a magyar novella úttörője, Fáy András tiszteletére hirdettük meg a Novella Évében.

A kezdeményezés váratlanul jó eredménnyel zárult, szeptemberben a fiatalok, különösen a diákok nagy számban rohamozták meg a Nemzeti Gondnokság postafiókját. Diák kategóriában (14-18 év) 121, ifjúsági kategóriában (19-24 év) 57 érvényes pályázatot regisztráltak a kiírók az ország egész területéről, sőt, meglepetésünkre még Innsbruckból is érkezett boríték.

A zsűri boldog, és gondban van.

Az eredményhirdetésre Fáy András szűkebb pátriájában, Pécelen, a Ráday-kastélyban, a magyar irodalom- és művelődéstörténet kintüntetett színhelyén kerül sor október 16-án szombaton 11 órakor, amelyen minden érdeklődőt szívesen látunk.

A pályázattal a célunk, hogy az ifjúság körében népszerűsítsük a novella műfaját, és teret nyissunk a jövő jeles karcolatíróinak, novellistáinak, már most igazolódni látszik: a pályaművek között igazi gyöngyszemek is vannak!

A pályázatot a „péceli Ráday-kastély irodalmi kastély” Parnaszus sorozatában tettük közzé, meghirdetői: a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága, a Magyar Irodalmi Hagyományápolók Országos Egyesülete és a Mikszáth Társaság, a Magyar Irodalomtörténeti Társaság Szépirói Tagozata, a Fáy Társaság, a Ráday Könyvtár, Pécel Város Önkormányzata és a Nemzeti Tankönyvkiadó Zrt. támogatásával.

A Nemzeti Gondnokság és a többi jeles kiíró a kiváló Ráday Gedeon, a péceli kastély építetője nyomdokain jár, amikor az irodalmi tehetségek felkutatására és támogatására vállalkozik. Számos forrás tudósít minket arról, hogy ebben milyen nagy szerepet vállalt magára a „szent öreg” – ahogy Kazinczy nevezte. Nemcsak kritikával és javításokkal, hanem anyagi támogatással is segítette a tehetséges fiatalok taníttatását. Az Ő szellemében kérjük mindazokat, akik további díjak felajánlásával tudják támogatni nemes céljainkat és a pályázatot, jelentkezzenek a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága elérhetőségein 2010. október 12-ig.

Kapcsolat: D. Barabás Mária, novella@mag.hu

Forrás: www.nemzetimuelemek.hu

Kiállításról elfogultan

Szeptember 18-án a Pécel Galériában **Baumann Márk** grafikáiból nyílt kiállítás „Fény és árnyék szívbe zárva” címmel. Dr. Benkovics Gyula, Pécel város polgármestere nyitotta meg. Jó dolog a péceli református gyülekezet tagjának lenni, mert a testvéreket mindenkor magunk mellett tudhatjuk. Így volt ez Márk első kiállítás-megnyitóján is, hiszen a műsort a gyülekezet tagja adták. Rigó Csaba Dánieltől halhattunk egy Reményik Sándor-verset, fellépett a kamarakórus, a Muratov-kislányok népdalt énekeltek, Baumann Martin Pál apostol üzenetével mondott köszönetet szüleinek, akik Istennek tett ígéletük szerint nevelik és tanítatják gyermekeiket szeretetben, és a Csendes csodák c. verset mondta el. Az alkotóról és az alkotás örömről és küzdelméről Tariska Zoltán református lelképásztor beszélt.

Baumann Márk még nagyon fiatal, alkotásai tehetségről árulkoznak, jó nézni a munkáit, a tanulmányait, amelyek szinte mérnöki pontosságot mutatnak. Az emberábrázolása élő, a dédpapa, a keresztmama megformálása, aki áldott állapotban

azt hallottam, hogy a Baumann Márk kiállítása volt a legjobban szívet melengető azon a napon.

Hálás voltam mindenkinek, aki Márk kiállításában részt vett, Bartha Attiláné Zsuzsa alpolgármester asszonynak, aki egy éve hívott meg minket a Pécel Galériába, Ivánkovich Zoltánnak, aki megszervezte, és segített a meghívó elkészítésétől a berendezésig mindenben.

Dr. Benkovics Gyula polgármester úrnak, akinek nagyon sok programja volt, mégis megtisztelt minket azzal, hogy a kiállítás megnyitásával rangot adott az eseménynek.

Tariska Zoltán lelképásztorunknak és a gyülekezet tagjainak, akik a műsort adták, és annak a sok ismerős és ismeretlen látogatónak, akik ott voltak a kiállításon – mind nagyon megható volt.

Baumann Márk grafikái nagyon jók, hiszem azt, hogy pár év múlva egyre többet hallhatunk Márk munkásságáról.

Legyen így!

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

van, szülei mosolya mutatja, Márknak szeme és szíve együttműködik a kezével.

Sokszor írok arról, milyen nagy a felelőssége a szülőknek a gyermeknevelésben. Egy gyerek születhez nagyon jó vagy kevésbé jó adottságokkal, a szülő az, akinek minden rezdülés észre kell vennie.

Márk nagyon tehetséges úszó, több évig néptáncot tanult, de egy idő után azt mondta: „Anyá, én nem szeretnék tovább táncolni!” És anyá nem erőszakoskodott, hogy de nem hagyhatod ott, mert... Elfogadta Márk döntését. Karatézni is elvitte az apukája, de azt mondta Márk, hogy ő nem szeretne verekedni. Zenélni is tanították. Gyermekrajzai, nem voltak semmivel sem mások, többek, jobbak, mint bármelyik gyermeké. Pár éve figyeltek fel a szülei Márk különleges rajzaira. Ez olyan fokú fejlődés volt, ami azt mutatatta, hogy Márknak ezt a tehetségét, nem szabad elveszíteni. Így kerestük meg Vozáryk Klári rajztanárnőt, aki több mint két éve tanítja Márkot.

Nagyon örülök Márk tehetségének, de az igazi boldogságom, hogy Márk szülei, Kriszti és Erik Istennek tett ígéletük szerint nevelik gyermekeiket. Baumann Márk, Martin és Marcell, mind a hárman valamilyen tehetségesek – mint bármelyik gyermek –, mert mindenki kap Istentől útavalót. A kérdés az, hogy a szülők mennyire figyelnek ezekre a jelekre. A Baumann fivérek szerencsések, mert a szüleik mindig, mindenben mellettük vannak, és ezért tudnak kiteljesedni.

A kiállítás napján nagyon sok rendezvény volt, és valakitől

Baumann Márk

1991. augusztus 4-én született Budapesten.

Pécelen a Szent Erzsébet iskolában végezte el általános iskolai tanulmányait.

Jelenleg a MODEL Divatiskola Textilipar és Iparművészeti Szakiskola 11. osztályos tanulója.

Szülei folyamatosan figyelték Márk érdeklődési körét, és számos dolgot megismertettek vele. Nagyon tehetséges úszó, több évig volt tagja az isaszegi néptáncgyűttesnek. Gitározni tanult és zeneelméletet.

Rajzolni mindig rajzolt, mint bármelyik gyermek, kis ka-

maszkorában lehetett látni, hogy talán ez egy olyan tehetség Márknál, amire érdemes odafigyelni.

A középiskolai tanulmányok miatt nagyon kevés szabad ideje volt, ezért csak akkor lehetett a rajztanulást elkezdni, amikor már kellő időt fordíthatott a hobbijára.

Vozáryk Klára, a Szent Erzsébet Iskola rajztanára két éve rendszeresen segít Márk rajztechnikáját fejleszteni. Jó hangulat és látványos fejlődés jellemzi kapcsolatukat.

Márk fogékony, szorgalmas, megbízható. Aki megismeri, meg is szereti, mert olyan tiszta, őszinte, hogy szinte fáj, hogy mi nem vagyunk képesek olyanok lenni, mint Ő.

Asszonyi sorsok a szabadságharcban

„...minden ház egy vár lesz, amiben a magyar asszonyok az egri nőkhöz hasonlóan fognak harcolni, s utolsó leheletükig küzdeni.” (Teleki Blanka)

Minden évben megünnepeljük az aradi vértanúk napját. Ebben az évben is elérkezik annak a tragikus október 6.-ának az évfordulója. Szeretnék ebben az évben kicsit formabontó lenni.

Az alapötletet egy történelmi magazinban olvasható, jelentős terjedelmű cikksorozat indította el, és szokásom szerint ehhez kerestem-kutattam még további érdeklődésre számot tartó adatokat az interneten.

Elhalálozásuk sorrendjében mutatnám be az aradi hősökhez tartozó 13 feleséget, családot, röviden további sorsukat.

Azt tudjuk, hogy Haynau kegyetlenségének kíméletlen bizonyítékaként 9 tisztől megtagadta a katonának járó golyó általi kivégzés formáját. Ők ugyanis az osztrák sereg helyett, az orosz cár előtt tették le a fegyvert, amit Haynau külön súlyos bűnükül rótt fel.

Az első kötél általi halálra ítélt **lovag Poeltenberg Ernő**. 1840-ben vette feleségül **Pauline Kokowskat**. Házasságukból három gyermek született.

Aulich Lajos és Török Ignác tábornokok agglegényként haltak meg.

Lahner György feleségével, **Julia Magdalena Conchettivel** 1839-ben kötött házasságot, melyből egy leány gyermekük született.

Knezich Károly 1844-ben vette feleségül **Kapitány-Bombin Katalint**. Házasságukból két kislány született.

Nagysándor József eljegyzett menyasszonya **Schmidt Emma** volt.

A német származású **gróf Leiningen-Westerburg Károly** és **Sissány Eliz** alig két és fél évig voltak házасok.

A számok kegyetlen sorolásában **Damjanich János** neve és története következik. Damjanich 1847-ben vette feleségül távoli rokonának, az aradi Csernovics János főbírónak igen fiatal leányát, **Csernovics Emilát**.

Az akkor már férfikorának közepe táján járó Damjanich és felesége Temesváron telepedett le, és élt boldog házasságban. Haynau tábornok – Damjanich akkori parancsnoka – egy vita után, ahol Damjanich a magyarokat védte, és magyarnak vallotta magát, azonnali hatállyal az olasz frontra vezényelte. Emília asszony kérlelni kezdte a tábornokot, azonban csak néhány óra haladékot ért el a férjétől való elváláshoz. Damjanich 1848-ban tért vissza Magyarországra, röviddel ezután egy baleset miatt nyílt törést szenvedett lába lebént, hiába gondozta ápolta felesége a legnagyobb odaadással és szorgalommal. Damjanich az orosz hadsereg előtt tette le a fegyvert a szabadságharc bukása után. Az ígéret ellenére mégis átadták társaival együtt az osztrák hatóságoknak. Haynau pedig véres, kegyetlen bosszút esküdött.

A szerelmes ifjú asszony engedélyt kapott, hogy utoljára találkozzék férjével az aradi börtönben. Utána már csak az iszonyatos tény jutott el hozzá, hogy a 190 cm magas tábornokot – leért a lába a bitófa alatt – valójában keserves kínok közepette a hóhér fojtotta meg a kötéllel.

Az október 6. után történekről Jeszenszky Imréné Mácsai Csernovics Lara, Damjanich Jánosné életrajzírója a következőket írta: „Ahogy lehetett a viszonyok miatt, megjött Aradra az áldott lelkű Návay Miska bácsi és felesége. Összepakolták a két

Gróf Batthyány Lajosné gróf Zichy Antónia

gyámoltalan asszonyt (Damjanichné és Láhernét), és elvitték magukhoz Földeákra.” fél év után Makón találunk egy kiadó házat. „Makó város megható módon mutatta meg kegyeletét. Nem fogadott el tőle adót, azt mondta: Adózott már ez a szegény asszony eleget a hazájának ügyis. Első évben igen sok kellemetlenségnek voltak kitéve. Minduntalan házkutatást tartottak, keresték a koronát, s kompromittáló írásokat sejtettek náluk.”

Damjanichné és társnői ezután mutatták meg, hogy milyen fából faragták őket, amikor a borzalmas tragédiát követően nem omlottak össze, nem lettek idegroncok, hanem folytatták a nemzet ügyének szolgálatát úgy, ahogy lehetett.

Damjanichné gyűjtést indított a rabok segélyezésére. Ezt felfedezték, s őt hadbírószág elé állították. De nem lehetett megfélemlíteni. Tovább dolgozott. Árvaházat létesített honvéd árvák számára.

1861-ben megalapította a **Magyar Gazdasszonyok Országos Egyesületét**. Segítőtársai voltak elsősorban Batthyány özvegye és a Wenckheim család. Programja: segíteni ott, ahol szükség van rá. Ínséges évek jöttek. Az Egyesület leveskonyhákat, élelmiszerosztó helyeket létesített. A szükséges pénzt hangverseny, bazar... stb. rendezésével szerezték.

A nemzet hálás szeretete koszorúzta azt a nemes és hasznos munkát, melyet több mint fél évszázadon át végzett.

Gróf Vécsey Károly feleségét, **Duffaud Karolinát** 1849. augusztus 15-én Soborsinban vette feleségül, gyermekük nem született.

Akiket golyó általi halálra ítélték:

Lázár Vilmos 1844-ben elhagyta a katonai pályát, és feleségével, **báró Revitzky Máriával** visszavonult zempléni birtokára gazdálkodni. Azonban az 1848-as események hatására ismét magára öltötte az egyenruhát.

Desseffy Arisztid első felesége és gyermekei halála után 1848. július 5-én ismét megnősült. Feleségül vette az akkor 18 éves **Szinnyei Merse Emmát**, akitől gyakorlatilag az esketési szertartás végén, az oltár előtt kellett visszatérnie csapatához. Emma asszony legközelebb már csak az aradi börtönben találkozhatott férjével.

Kiss Ernő özvegy ember volt, két lányától búcsúzott a kivégzés előtt írt levelében.

Schweidel József a lengyel származású **Domicella Bilinskával**

Hölgyszalon, udvari képes szoba

A könyvtártól a konyháig – képek a Ráday család mindennapjaiból II.

2010. szeptember 18-án 15 órakor került sor *A könyvtártól a konyháig – képek a Ráday család mindennapjaiból* című kiállítás-sorozat második részének megnyitójára, melynek keretében a hölgyszalon és az udvari képes szoba került bemutatásra.

A péceli Ráday-kastély nemcsak a 18. századi nemesi rezideneciák egyedi gyöngyszeme, hanem – gazdag irodalomtörténeti vonatkozásai miatt – szellemi, kulturális örökségünknek is különleges emlékhelye. Ezért bemutatására, közösségi-kulturális hasznosítására az EGT/Norvég Finanszírozási Mechanizmus Civil Támogatási Alapjától három intézmény nyert forrást: a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága (a kastély kezelője), a Magyar Irodalmi Hagyományápolók Országos Egyesülete és a Ráday Gyűjtemény.

A májusban átadott könyvtárterem és a hozzá kapcsolódó dolgozószoba Ráday Pál és Ráday Gedeon tevékenységét idézi. A fennmaradt barokk konyha falai között korhű konyhai eszközöket, korabeli receptek és menük leírását tanulmányozhatják az érdeklődők.

A most nyíló egység a társasági élet jellegzetes helyszínét, a hölgyszalont foglalja magába, melynek 18. század végi, 19. század eleji enteriőrje kiegészül az udvari képes szoba éremkiállításával, amely Ráday Gedeon gyűjteményének darabjait ismereti meg a látogatóval (utalva a Ráday család sokoldalú gyűjtői tevékenységére: a könyvek és festmények mellett éremgyűjteménnyel, grafikai- és porcelángyűjteménnyel is rendelkeztek).

Az egyik szoba részlete

A Ráday-kastélyban nyíló kiállítás elemei külön-külön is súlyt helyeznek a korabeli irodalmi körök, a kapcsolatrendszerek bemutatására, s annak érzékeltetésére, hogy ezek a társaságok hogyan hatottak szellemi életünk alakulására.

A közhiedelemmel ellentétben a péceli Ráday-kastélyban nem rendeztek fényes ünnepségeket, nagyszabású rendezvényeket, arról viszont számos forrásból tudunk, hogy a kastélyban gyakorta fordultak meg vendégek, s a Rádayak szalonjában mi másról eshetett szó, mint irodalomról, színházról, tudományról. A vendégek sorában Kazinczy, Batsányi, Földi János, Szemere, Fáy (utóbbiakkal rokonságban is álltak), a későbbi időben Széchenyi István, Jókai Mór is jelen volt.

Ráday I. Gedeon leveleivel roppant széles körű kapcsolato-

kat ápolt, s páratlan műveltsége, kedves személyisége, az érdeklődők előtt nyitott, gazdag könyvtára magához vonzotta a fiatalabb kortársakat is. Felesége, Szentpéteri Katalin maga is irodalomkedvelő, saját szobájában a magyar nyelvű könyveket gyűjti. Kevésbé ismert, hogy fia, sőt menyje, Fáy Zsuzsanna is

A kiállítás megnyitóját Kovács Erőné előadása színesítette

fordított magyarra külföldi színműveket, amint arról Kazinczy Ferenc Ráday III. Pálhoz írott leveléből értesülhetünk.

A kor hölgyei már nemcsak a gazdálkodás, a háztartás gondjaival törődtek, hanem olvastak, irodalommal, művészettel is foglalkoztak. Jó néhány ún. asszonykönyvtárat tartunk számon, melyek erről tanúskodnak, köztük Ráday I. Gedeon testvérhűgának, Ráday Eszternek a könyvtárát.

Költőnők hoznak új szint, sajátos női látásmódot az irodalomba, s a főúri hölgyek szalonjaiban lassan csiszolódik a társasági nyelv, levetkőzve a nehézkes és okoskodó vagy éppen gyermektel és csacsogó tónust, a társalgás fokozatosan természetes, eleven stílust vesz fel.

A férfiak nagy ívű szellemi mozgalmi mentén mindig ott voltak a művelt, hazafias érzelmű, őket támogató, segítő asszonyok.

A kastély biliárd szobájában ezekre a kiváló hölgyekre emlékezve hölgyszalont rendeztek be.

A terem díszítése jól illik a női témához, hiszen a falképek Aphrodité erejét és dicsőségét hirdetik. Bár a freskók a tűzvészben és a kastély kórházzá alakítása közben nagyrészt elpusztultak, megmaradt a boltozat alapvakolatán látható hajdani freskó vörös és fekete színű előrajza, amely festészettechnikai szempontból egyedülállóan számít hazánkban.

Gedeon napon, azaz 2010. október 10-én zárul az NCTA pályázati projekt, a kastély Herkules- és tanító szobájában az irodalmi kiállítás megnyitásával. Ezzel egy időben kerül sor a Novella Éve alkalmából a fiatalok számára kiírt novellairó pályázat eredményhirdetésére, a délutáni Gedeon-napi piknikre és az esti Erkel zongorahangversenyre.

Engem nagy örömmel tölt el, hogy a kastély méltán fejlődik, helyt adva értékesebbnél értékesebb kiállításoknak, amelyek az utókor számára is megmaradnak!

Cseri Katalin

Karsai Zsigmond

Szeretettel köszöntjük kilencvenedik születésnapján!

Szeretettel a szívében gyűlt össze a nagy számú vendégsereg és táncsoport a Hagyományok Házában október 3-án. Karsai Zsigmondot köszöntötték 90. születésnapján. A pazar ünnepséget a MTA Zenetudományi Intézet Néptánc Osztálya és a Hagyományok Háza közösen szervezte. Zsiga bácsit többek között köszöntötte Sebestyén Márta, Sebő Ferenc és Timár Sándor is.

Másnap, október 4-én volt a következő ünnepség: Karsai Zsigmond köszöntése és festészeti életművét összefoglaló könyv bemutatása. Az eseményről Ladjanszki Veronika számolt be:

„Kedves meghívásnak tettünk eleget hétfő délután. Karsai Zsiga bátyánk 90. születésnapját ünnepeltük a Pécel Galériában – a Polgármesteri Hivatal tanácstermében.

Szép, meghitt alkalom volt. A leköszönő és a megválasztott polgármester köszöntése után Péter Fruzsina adott elő egy lőrincrévei népdalt. Utána mestere, Faragó Laura következett. A szépen, ízesen előadott Nyíró novellát mindnyájan nagyon élveztük, de talán az ünnepelt legjobban. Az előadást itt is népdal követte. Végül a Péceli Női Kar – a közönség bevonásával – énekelt egy ősi erdélyi áldást.

Majd az ünnepelt felvágta a csodálatos tortát, amin egy festménye volt marcipánból.

Megcsodáltuk a kiállított képeket, közben személyesen is megköszönthette mindenki Zsiga bácsit pezsgővel koccintva vele.

Mindig csodálom ezt az örökifjú embert a töretlen humorával, kedvességével. Reméljük, majd a 100 éves születésnapot is ilyen jókedvűen ünnepli körünkben!”

A Karsai Zsigmond munkásságát bemutató trilógia most megjelenő kötete Karsai Zsigmond festészetét dolgozza fel. Az MTA Zenetudományi Intézet kiadásában Bánszky Pál és Felföldi László szerkesztők közel 1300 festmény alapján ismertetik meg az érdeklődőket (DVD mellékleten is) Zsiga bácsi alkotásával. Az ajánlóban ez olvasható:

Karsai Zsigmond 1920. október 4-én született a Maros menti Lőrincrévén.

Szülei földműveléssel foglalkoztak. Ezt a tevékenységet fiatalemberként maga is művelte 22 éves koráig a szülőföldjén. Belsővilágát abba a gazdag hagyományokkal rendelkező világba, amelyben ő maga is táncolt és énekelt, s ezeken a területeken bírt azokkal az alapadottságokkal, amelyeket már akkor is magas fokon művelt. Így válhatott később Lőrincréve tánc- és énekkultúrájának tudatos öröközőjévé és terjesztőjévé.

A falujától kapott gazdag kulturális örökség mellett ő másra és többre is vágyott. Erről így emlékezik:

„Erdélyből indultam egy kis faluból Lőrincrévéről, a Maros partjáról. A falu lakói felerészben magyarok – még ma is – felerészben románok. A magyarok református vallásúak, a románok görögkeletiek. Mind földművesek.

Békességben éltek egymás mellett jóban, rosszban. Éltem én is a falu életét 20 éves koromig, amikor is a szomszéd faluban élő Székely Mihály festőművészt megláttam festeni.

Felébredt bennem a gyermekkori vágyam, hogy én is festhették. Ekkor indultam el azon a göröngyös úton, amelyen ma is járok.

Családi és egyéb okok miatt a budapesti Képzőművészeti Főiskolát hosszabb megszakítás után csak 1950-54 között fejeztem be Papp Gyula, majd Poór Bertalan osztályán.

Művészi pályafutásomat szabadúszóként kezdtem, nehéz körülmények közt.

1957-65 között a Péceli Művelődési Ház igazgatója voltam. Innen kerültem a Népművelési Intézet képzőművészeti osztályára, ahol az ország amatőr képzőművészeinek gondjaival törődtem. Ebben az időben kapcsolódtam be a népművészek, néptáncosok – táncházak – mozgalmába.

1961-ben elnyertem legfiatalabbként (tánc- és ének kategóriában) a Népművészet Mestere címet. Közben 1968-82-ig a Tokaji Művésztelep egyik vezetője voltam, ahol az amatőr művészeknél az ország számos képzőművészeivel is szorosabb baráti kapcsolat alakult.

A természet mindig közel állt hozzám, ezért is festek szívesen tájakat, csendéleteket.

Figurális kompozícióim a népi ünnepekhez, vagy azok megrendítő eseményeihez kapcsolódnak. Portréim az emberi lélek mélységeit kutatják. Sohasem szolgáltam a politikát, sem a divatokat. Hű fia maradtam a népnek és szolgáltam azzal, amit tőle kaptam. Dalokkal, tánccal, valamint a mindannyiunkat tápláló anyaföld, s az azt megmunkáló ember megfestésével. Remélem, hogy erre a szolgálatra még marad elég időm.”

Zsiga bácsi személyes emlékeit az ESE Híradó 2000 novemberi, decemberi és 2001. januári számában közöltük Rendhagyó életrajz címmel.

*Összeállította:
Apróné Orosz Margit*

Vidám szüreti délután a Petőfiben

Iskolánkban sok-sok éve hagyomány az alsós gyerekeknek rendezett szüreti délután. Idén a Benedek Elek-témahét zárásaként került megrendezésre. Benedek Elek sok szeretettel ír a természetről verseiben, meséiben, ahol megjelenik a „szóló szőlő, mosolygó alma, csengő barack”. Ezen a délutánon mi is szerettünk volna egy kis mesevilágot teremteni a gyerekeknek, akik a hét folyamán Benedek Elek munkásságával ismerkedtek. Úgy gondoltuk, hogy az egész heti megfeszített munkát egy kis mozgással, alkotó-manuális tevékenységgel oldjuk.

Izgatottan figyeltük a meteorológiai jelentéseket, vajon szép, napsütéses időben vagy szomorkás esőben tarthatjuk meg a szüreti délutánt. Az időjárás kedvezett nekünk, mert szeptember 24-én ebéd után hétágra sütött a nap.

A vidám program kezdetét kereplő hangja jelezte. Az aulában gyülekeztek a csoportok, és az általuk készített „zajló” segítségével elhessegettük a seregélyeket, így vette kezdetét a szüreti mulatság. A rövid műsort a 2.b, a 4.a és a 3.b-3.a csoport tanulói adták. A gyerekek által készített kis hangszerekkel kísérték az Érik a szőlő... című dalt, szedték az almát, és elkergették az esőt, jégesőt, Dévainé Csilla néni és Baka Márta néni ötlete alapján.

A közös ráhangolódás után forgószínpadszerűen többféle feladatot kaptak a gyerekek.

A kézműves foglalkozás során mindenki a saját osztályában dolgozott. A kisebbek gyümölcsöket színezték, versikéket fejeztek be rajzzal. Minden osztály elkészített egy nagy befőttes üveget, melybe eltette télire „az ős kincseit”, az őszi, a szüretéről készült termékekből ragasztott képeket, a vesszorokból alkotott

őszi verseket, rajzokat. Ezekkel az üvegekkel a folyosót díszítettük.

A felsős napközisek segítségét igénybe véve az udvaron csöszkunyhót építettek, etették a „seregélyfiókákat”, hordták-vitték a „tele puttyonyokat” és szedték, terelték a diót. Örömmel darálták a szőlőt, s izgatottan figyelték, hogyan lesz a gyümölcsből must, amit természetesen mindenki megkóstolt.

A sok csillogó szemet, kipirult arcot látva, elégedetten mondhattuk a nap végén, hogy jól sikerült a program. Közös munkával egy vidám szüreti délutánt töltöttünk az iskolában.

Belláné Jenei Sára

Megépülhet a Termálfürdő?!

Sokévi próbálkozás, hezitálás, alkudozás után 2010. szeptember 16-án délelőtt 10 órakor megtörtént az, amelyről sokan úgy véltük, nem fog megtörténni. Ünnepélyes keretek között letételre került a Termálfürdő alapköve.

Sokunk számára ismeretlen helyen, a Dán-terület mellett épülhet meg a péceli lakosok álma, a Zsigmondy Vilmos nevét öröklő Termálfürdő és Tanuszoda. A névválasztás indoka az, hogy egyrészt Zsigmondy Vilmosnak az 1800-as években telke volt Pécelen, másrészt pedig a magyarországi kútfúrások elsődlegesen az Ó nevéhez fűződnek.

Az alapköv elhelyezésének alkalmával Dr. Benkovich Gyula polgármester úr köszöntötte a megjelenteket, néhány szóban elmondta, amit a Termál-terület múltjáról, jelenéről és várható jövőjéről tudni érdemes, majd Tölgyesi Attila, a beruházó Oak Quality Kft. igazgatója vette át a szót. Ezek után következhetett az alapköv letétele, amelynek „lelke” egy tökéletesen záródó acélhenger. Benne – stílszerűen – elhelyezve az építéshez kapcsolódó dokumentumok, valamint azoknak a névsora, akik megszavazták, segítették a megvalósulást, vagy valamilyen formában közük volt a beruházáshoz. A polgármester úr az acélhengert lezárása után a földbe elkészített négyzet alakú üregbe helyezte, majd gondosan, a hagyományokhoz hűen, lezárta.

De nézzük a tényeket!

Pécelen már az 1800-as évek végén is volt egy hideg vizes fürdő, mely 1985-től 1904-ig üzemelt, majd ismeretlen okokból megszűnt. A Péceli Önkormányzat 2001-ben termál kút létesítésére kapott engedélyt. A kút talpa 670 méter mélységben talál-

ható. Ezt követően 2002 márciusában került sor a mintavételre, amely alapján megállapításra került, hogy kevés oldott ásványi anyag tartalmú, 30-32 fokos vízről van szó, amely nem minősíthető gyógyvíznek. Majd 2008-ig nem történt előrelépés az ügyben, ekkor a képviselő-testület úgy döntött, hogy bizonyos feltételekkel pályázatot írnak ki a terület értékesítésére. A pályázatra két jelentkező volt a Natur Clean Water Kft., aki 800 fős fürdőt és 600 lakóházat ígért, míg az Oak Quality Kft. 1300 férőhelyes fürdőt és 500 lakóházat kívánt létesíteni. A nyertes, mint mára kiderült, az Oak Quality Kft. lett. 2009-ben megtörténhetett a telekrendezés és a belterületbe vonás első fázisa. Azonban a belterületbe vonásnál akadtak némi problémák, mert a területhez felvezető utat kell létesíteni, méghozzá a Maglódi útról, és körforgalommal ellátva, amely jelentős összegbe kerül majd, ez több tulajdonost és az önkormányzatot is érinti.

Az ünnepség végén a beruházó Oak Quality Kft. igazgatója és munkatársai mindenkit szeretettel vártak a volt OTP épületbe (jelenleg itt üzemel az irodájuk) egy kötetlen beszélgetéssel egybekötött állófogadásra, ahol a látványterveket is meg lehetett tekinteni.

Zárszóként, csak annyit fűznék hozzá, hogy sokunk álma teljesüljön, és ne kelljen a gyermekeinkkel több kilométert utazni azért, hogy úszni tanulhassanak, valamint hogy mi magunk is igénybe vehessük a szolgáltatásokat, amiket egy termálfürdő nyújthat.

Kívánom, hogy így legyen!

Cseri Katalin

Irány az Állatkert!

A Fővárosi Állatkert nagylelkűen minden évben megrendezi a Fogyatékkal Élők Napját, így idén is ingyen és bérmentve bemeheztünk az Állatkertbe. Az utazást ugyan fizetnünk kellett volna, de az Isaszegi Önkormányzat ismét kihúzott a csávából, és fizette a buszt, amit ez úton is hálás szívvel köszönünk.

Az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házból ötvennégyen mentünk, idősek, gyerekek és kísérők. Nem túl nagy városkánkból három busszal érkeztünk, de természetesen jöttek az ország minden tájáról kis- és nagy buszokkal, kocsival és mindenféle járművel, talán a hajót és a repülőt kivéve. Rengetegen voltunk. Irigykedve néztük az állatokat kényelmes kifutóikban, míg mi az utakon tolongtunk, egy túltömött buszon érezve magunkat.

Az Állatkertet gyönyörűen megcsinálták, kezd lekopni róla a hatvanas-hetvenes évekbeli modernizálás fénye. Nagyon sok fedett állatnézetgetőt építettek gerendákból, és megnyílt az új medvelak is. Másik oldalán a gorillák kaptak végre méltó és kényelmes helyet, szűkössé, fedett lakásuk után. Egy igen impozáns kilátó is épült, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik mind az Állatkertre, mind a városra.

Sok érdekes dolgot láttunk. Elkaptuk a gorillák, kígyók és vízi-lovak etetését, itt még azok belső lakosztályába is bemeheztünk. Sokaknak a legjobban a kismajmok játéka tetszett, ahogyan ön-

feledten kergetőztek és ugrándoztak fáról-fára. A pecások leginkább a pontyokat etették a tó szélén, és izgatottan felkiáltottak, ahogy felvillant egy-két kövér pontyhát. Általában véve minden állaton látszott az elégedettség, és ez nekünk is teljesen elvonta a figyelmünket a zsúfoltságról.

A külvilág a maga speciális problémáival csak akkor jutott az eszünkbe, mikor valakiben az elfogyasztott üdítők, ásványvizek, ne adj' isten az otthonról kapott szendvicsek hatására elindultak a fizikai folyamatok. Ilyenkor ismét besoroltunk a tömegbe, és sodródtunk az árral az első mellékhelyiségig. A vécés néni ugyan próbálták meggyőzni az embereket, hogy az állatkert

másik végében biztos nincsenek ennyien, de a látogatók az ő szorongatott helyzetükben erre az útra már nemigen vállalkozhattak. Ráadásul mikor elstáztunk az épülő vízesések és parkok mellett a pálmaházig, rájöttünk, hogy ott sem jártunk volna jobban, a helyzet itt is kísértetiesen hasonlított a játszótérre.

Mindent egybevetve egy igazán szórakoztató és szép napon voltunk túl. Mindenki jól érezte magát, reméljük, hogy az esetleg kimaradt látványosságokat jövőre megnézhetjük. Kíváncsiak is vagyunk, egy év alatt mint épül-szépül patinás kis Állatkertünk.

Vasicza Zoltán

Pályázati felhívás

Isaszeg Város Önkormányzata a 2011-es évre meghirdeti a BURSA-HUNGARICA Ösztöndíj pályázatát. A BURSA-HUNGARICA Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíj pályázatra olyan, Isaszeg Önkormányzat területén állandó lakóhellyel rendelkező, hátrányos szociális helyzetű felsőoktatási hallgatók jelentkezhetnek, akik a képzésre vonatkozó keretidőn belül teljes idejű (nappali tagozatos) felsőfokú alapképzésben, mesterképzésben, egységes, osztatlan képzésben vagy felsőfokú szakképzésben folytatják tanulmányaikat.

A pályázathoz **szükséges nyomtatványok** beszerezhetők a Polgármesteri Hivatal 8. számú irodájában, ahol **bővebb információval szolgál Pisiák Lászlóné** irodavezető, mint a pályázati kiírásért felelős személy.

A pályázat kötelező mellékletei:

- a felsőoktatási intézmény által kitöltött eredeti jogviszonyigazolás,
- igazolás a pályázó és a vele egy háztartásban élők egy főre jutó havi nettó jövedelméről.

A pályázat benyújtásának határideje: 2010. október 29.

2010. október 1-től ismét lehet pályázni a BURSA HUNGARICA felsőoktatási ösztöndíjra.

Pécel Város Önkormányzata 2010. szeptember 23-i rendes képviselő-testületi ülésén úgy döntött, hogy ismét csatlakozik a Bursa Hungarica Felsőoktatási Ösztöndíj pályázathoz.

Fontos információk a pályázat beadásával kapcsolatban:

A pályázati anyag **2010. október 1-től elérhető** a város honlapján (www.pecel.hu), vagy személyesen átvehető a Polgármesteri Hivatal ügyfélszolgálatán.

A pályázat beadási határideje: 2010. október 29.

Az Önkormányzat **2010. november 23-ig bírálja el** a beérkezett pályázatokat.

A helyben szokásos módon (városi honlap, levélben történő értesítés) az Önkormányzat **2010. december 6-ig nyilvánosságra hozza** az általa nyújtott támogatások összesített adatait.

2011. március 16-ig az OKM Támogatáskezelő értesíti a támogatásban részesített pályázókat az ösztöndíj teljes havi összegéről.

Pécel – Jossgrund – Pécel

Úti beszámoló

Pécel, szombat hajnali hat óra, szakadó eső. Indulunk öten a távoli, 1200 km-re fekvő Jossgrundba.

30 éves a jossgrundi máltai csoport. Sütemények, ünnepi torta, úti szendvicsek: minden rendben. Monoton autópályazaj, az ablaktörlő nyikorog. A bent ülők jókedvű sztorizását az ESE és a jossgrundi Máltai Szeretetszolgálat több mint 21 éves kapcsolatáról nem zavarja semmi. Át az osztrák határon. Huss. Persze tíz évvel ezelőtt, amikor utoljára Jossgrundban jártunk, útlevelemből és egyéb papírokba kapaszkodva soroltuk a hová, kihez, miért válaszait a Határ kérdezőinek.

Ausztriában dettó autópálya, ablaktörlő leáll, kisüt a nap. A hosszú utat rövid, ám gyakori megállók szaggatják elviselhetővé. Sofőrünkre, Gyurira tekintettel kell lenni, azaz órá kenődik a sűrű megállás oka: ki kell pihenni a folytonos út és útjelző táblák bámulását. Megismertünk kábé 6 pihenőhelyet Passauig, kábé 92 útjelző táblát, például ilyen: kanyarjelzés 1500 méter után „Braunau am Inn” felé. A tudósító mélyről jövő sóhajtása –

A jossgrundi vendéglátók és a péceli vendégek

egyszer el kéne kanyarodni a szülővárosom felé – oly röpké volt, hogy mire elszállt a sóhaj, Németországba értünk. Pihenők, nap-sütés folyton-folyvást. No meg suhanó zöldek, dombok-hegyek között. Itt-ott felbukkanó szépművű magányos kastélyok. Ja és persze az autópályát övező rengeteg szélkerék! Nyugat-Magyarországtól kezdve, amerre vezet a jossgrundi út, úgy tekeregnek a hatalmasan magas pizkafákra aggatott szélkarok, mint Don Quijote késői ijesztői.

Alternatív energia! Kata elégedetten dől hátra, amikor egyre több háztetőn pillantjuk meg a napkollektorok napfényt nyelő fényes, óriás kazettáit. Elindul a beszélgetés, hogy majd Pécelen, aztán Isaszegen is megcsináljuk, elvégre háztetőink rengetegek! Alig vesszük észre, elfogy az autópálya alattunk. Ez valahol Frankfurt után lehetett.

Közelebb jönnek autónkhoz a tájak, az erdők, a folyók, a hidak, no meg az egymást közelről érintő, hegyekbe nyúló házsorok.

Hat órát mutat a lefelé készülő nap, mikor megáll a kisbusz Jossgrund-Obendorfban a Máltai Ház előtt.

Bernd Keespies és csapatának már ismert találkozási ovációja. A „felesleges tolmácsolni szavak” özöne, öröme. Az ESE-csapat hazaér Jossgrundba.

Vendégek-vendéglátók estig tartó vigasságos vacsora-fogadása után ígéret a másnapi reggelire Berndtéknél.

Szállásunk tökéletes, egy teljes szint a virágokba öltözött, mives, módos házban. Pazar a pótvacsora kínálata. Az esti táj saját teraszunkról lenyűgözően csendes, békés. Ritka örfények pislákolják az egymásba érő háztetők összekapaszkodását. Kutyaugatás semmi. Egymást őrzik az emberek és a házak. Lefelé száll a sötétbe öltözött pára a hegyekből.

Az ünnep vasárnapja

A tökéletes, „hű, de nehéz választani a finomságokból” közös reggeli után szentmise a templomban. Máltai díszegyenruhások sorfala között lépünk, bólogatnak zászlóik. A szentmise liturgiája ismerős, az ima is: „Vater unser, der Du bist im Himmel” ezer nyelven ugyanaz. Nemcsak az ünnepelt máltaiak, hanem magyar vendégeik köszöntését is taglalja a szentbeszéd. Nagy tisztességet érzünk, de hát templomban mindenütt átszellemül az ember.

A templomból egyenes út vezet a vidámságba. Egy máltai színkebe öltöztetett Trabanton tesszük meg az utat. A kormányánál Bernd Kleespies, mellette Peter, a germhauseni máltai vezető, a hátsó ülésen a német Máltai Szeretetszolgálat elnökével együtt feszíthettem végig a kisvárosban a máltai házig.

Képzelnék el egy vidám, folytonosan változó sokadalmat a sátoros ünneppé szervezett téren. Sörsátor, édesség-süteménysátor, virsli-sülthús és társai a kínálat, díszegyenruhás zenekar, napernyők védte asztal és padosorok. Máltai egyenruhások, egyenpólós, összetartozást hirdető fiatalok helyből és a térségből. Vagyunk több százan vagy ezren, vagy mikor mennyien. Ünnepszög a javából.

Feltűnően más szokások uralkodnak az itt élőkénél. A polgári öntudattal tudnám jellemezni a lényegét. Ez kérem nem a magyar ingyenes „mit-ehetünk-ihatunk” szerzésvágyas dáridója, majálisa avagy választásbanzája! Természetes a fizetési készsége a vendégeknek az étel-ital kínálat polcainál. „Ár jelezve, áru fizetve” – egyenrangúság. A sok évtizedes demokráciák titka:

A Trabant

megszűnt az alattvalói sunyiság, a polgár öntudatosan választ és fizeti a cechet. Fizeti, és nem megfizeteti.

Ezen filozófiai gondolatok idején is vidáman nyüzsög a sokaság. Beszéd, zeneszámok, kitüntetések átadása, tapsok, mindenki örül mindennek és mindenkinek. A gyereksereg boldog önfeledtségét nem zavarják meg sem szülői, sem más felnőtt in-

pillanatkép a Máltai Házban

telmek. Megtanulta mindenki – már gyermekkorban – a közösség társadalmi normáit.

Mi öten: Kata, Marika, Kiserzsi, Gyuri és én vendégjegyre élvezük az étel-italkínálat bőségét.

Aztán délután 3 óra tájt átmegy az ünnepség méltóságosba a máltai ház nagytermében. Az udvaron nem szakad meg a jókedv, de a protokoll Jossgrundban is protokoll. Következnek a beszé-

dek, a köszönetek, a kitüntetések átadása a megjelent százfőnyi, a térségből összegyűlt máltai csoportoknak. Kata fordította beszédemet meghatódva fogadták. Hiába, a húsz év nagy idő az összetartozáshoz.

Még egy különösség. Bernd Kleespies köszönő beszéde után komoly, fontosnak látszó személyek jöttek a pulpitushoz, és borítékot adtak át neki. Ilyen egyszerű a támogatás kimutatása. Bizalom, megbecsülés. Európai közösségi normák. Ez csak egy pillanatnyi szomorúság-villanás, mert aztán este tíz óráig minden idő vigalmasan múlik.

Hazautazás

A felséges reggeli után készülődünk újfent. Most Pécel felé. A búcsúztatásunkra összegyűltek közül a régi polgármester izgatottan mutat egy tíz centis csavart Berndnek és az új polgármesternek.

Ezt az óriás csavart a háza előtt parkoló kisbuszunk alatt találta egy kis olajfoltban. Hála a Gondviselésnek! – ezt közösen mondtuk. Felcseréltem a szerelóműhelyében megtaláltatit a bibi: az első futómű vesztette el csavarját, a másik kettő „csak” laza.

Felpakolva elemőzsiával, csendesedve indultunk vissza Pécelre. A „haj mi lehetett volna” közös sóhaját nem kellett a búcsú megható pillanataiban fordítani.

Némethy Mária

Némethy Mária beszéde

Kedves Bernd! Kedves Friedrich!

Kedves jossgrundi Barátaink!

Örömmel és el nem múló szeretettel a szívünkben jöttünk el Pécelről az ESE-ből, hogy együtt ünnepeljük meg a híres jossgrundi Máltai Szeretetszolgálat csoportjának harminc éves jubileumát.

Ó Istenem! Ebből a harminc évből több mint húsz évet a barátság, az egymást lelkileg is segítő kapcsolat töltött ki a jossgrundi máltai csoporttal!

Valamikor réges-régen, még 1989 őszén, a magyarországi demokratikus átalakulások idején kezdődött a jossgrundi máltai csoport és a péceli egymást segítő csoport közötti baráti kapcsolat. Emlékezzünk a kezdetekre! Ma már történelemnek számít, de átrendezte Európa térképét az a humanista gesztus, amely két népben: a német és a magyar népben még ma is megdobbantja a szíveket, és amely megmutatja a jövőnek, mire képesek az emberek, ha segíteni akarásból cselekszenek. A több mint húsz év előtti határnyitásra gondolok, és arra a léleköröme, amely eltöltött minket sokakkal együtt, hogy segíteni tudunk német embertársainknak. És ezek a segítő erők megsokszorozódva változtatták át Kelet-Európa arculatát.

A mi barátságunk is akkortájt egy kedves gesztussal, egy köszönő levéllel indult. Egyesületünk röviddel az alakulása után az első adományt – húsz banános doboznyi ruhaneműt – Jossgrundból kapta. Minden dobozban egy filctollal írt szöveget olvashattunk: „Malteser Hilfsdienst Ostgruppe Jossgrund”. Megköszöntük a csomagokat az ismeretlen jossgrundi segítőknek.

Mint megtudtuk, a csoport tíz éve küldte segítő adományait a „világba”, minden dobozban elhelyezve a címüket, mégis mi voltunk az elsők, akik megköszönték. Hát így indult Bernd Kleespies és családja, valamint akkori jossgrundi máltai segítő csoportjuk munkatársai és a péceli Egymást Segítő Egyesület tagjai között a barátság. Nagyon szépen kezdődött és tiszta lelkületben.

Most, hogy több mint húsz év után megérhettük, hogy közösen ünnepeljünk, meg kell vallanom: azt a tántoríthatatlan hitet, a küzdeni tudást a jossgrundi csoportnak és Bernd Kleespiesnek

köszönhetjük. Akkor kaptunk segítséget, amikor még magunkra voltunk utalva.

Készültünk erre az ünnepre. Elolvastam a régi levelezésünket. Arról szólt mindegyik levél, hogy mit kérünk: betegágyat, bútorokat, ruhaneműt, ágyneműt. Felsoroltunk mindent, ami az első ápoló otthonunk felszereléséhez kellett. A levelek mentek, a kamionok jöttek. Az első buszt, az első orvosi műszert is Jossgrundból kaptuk.

Amikor Berndték meglátogattak bennünket, és körbenéztek az új épületben, örömmel sorolták, hogy ki adta, honnan gyűjtötték az eszközöket. Elégedetten nyugtázták, jó helyre került.

És ahogy múltak az évek, nőttek segítő házaink Pécelen és Isaszegen, és az elismerésük sem maradt el. Együtt csodálkoztunk a sikereken, nem gondoltuk volna 1989-ben!

Hadd meséljem el, hogy 1989-ben a semmiről indulva mit értünk el mostanára a jossgrundi máltai csoport, Bernd Kleespies és új segítője Friedrich Lauer nélkülözhetetlen segítségével.

Pécelen a 9 év alatt felépített ESE Házban 50 ágyas rehabilitációs és ápoló otthonunk van, itt működik az ESE Bernd Kleespies Rehabilitációs Központ, a börtönmisszió, az országos családsegítő szolgálatunk. Aztán 2002-től Isaszegen építkezünk. Ápoló otthonunk 71 férőhelyes, a fogyatékkal élőknek is segíteni tudunk.

Nálunk találkozott össze Bernd Kleespies és Alemany Erzsébet a Csilla von Boeselager alapítványtól. A segítő kezek immár – rajtunk keresztül – összekapcsolódva tudnak további támogatást nyújtani Magyarországon és Szerbiában is. Mindennapi munkánkhoz segítséget kapunk azóta is a Bernd Kleespies vezette jossgrundi máltai csoport új és régi munkatársaitól. Főhajtással említeném Tekla und Ernst Bacher, Monika Korn, Gisela Alcolea-Noll nevét, hiszem, hogy példájuk erőt ad az új munkatársaknak a következő harminc évre.

Kérem a Jóisten áldását a Jossgrundi máltai csoport minden segítőjére, barátságunkra, megköszönve jótetteiket. Köszönetet mondunk mindnyájuknak az európai humanizmus értékeinek védelméért és szeretetükért.

Főzőverseny 2010.

Sikerült, szinte hihetetlen a több napos esőzés után, hogy 2010. szeptember 17-én délután 3 órára elvonult Isaszeg felől az eső. Ugyan nem sütött a nap az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házá-

Csapatmunkában történik az előkészület

ra, de kellemes lett az idő a főzéshez, bográcsozáshoz, tánchoz és vidámsághoz.

Senki nem hitte el, hogy ez így lesz, de évek óta bebizonyosodott, hogy szerencsések vagyunk, és az égiek figyelik, segítik az ESE rendezvényeit.

A hetedik alkalommal megrendezett főzőversenyünket Hatvani Miklós polgármester úr, a rendezvény fővédnöke nyitotta meg.

A zsűri tagjai: Répási Tibor, Mészáros Gusztávné, Fogarasiné Deák Valéria, Verseczkyné Sziki Éva és Nagy Erzsike

Mondataiban az Önkormányzat és az ESE közötti jó kapcsolat és a közösségi összefogás fontosságát emelte ki.

A jókedv, vidámság fergeteges volt, ami az est végéig egy pillanatra sem lankadt. Idős és fiatal, dolgozó és vendég, ellátott és hozzátartozó egyaránt jól érezte magát.

Az est végére a sok finomság elfogyott, kiürültek a bográcok. Mindenki ajándékot kapott, senki nem ment el a versenyzők közül üres kézzel.

Felhívásunkra 14 csapat jelentkezett 16 éték versenyeztetésével. A zsűri az ételeket és csapatokat az alábbiak szerint díjazta és jutalmazta:

I. helyezettek

Hamvas őszibarack
Ügyi-csapat Pécel

Nimród

Városi önkormányzat

Bendőcskék

II. helyezettek

Törpikék
Ügyi-csapat Pécel
Siki-Papa

Petik és az Angyalok
Kelme Mesterek
Szomszédok

III. helyezettek

Odakozmálunk

Mosó-Masa mosodája
Makrancos hölgyek
Pénzes(e)

Vargányás tokány, nokedli
Kakashere pörkölt,
kapos-juhtúrós sztrapacska
Jókai bableves
Különdíj a tálalásért
Isaszegi erdei gombagulyás
vadhússal és csülökkel
Halászlé

Babgulyás
Bakonyi betyárleves – **Különdíj**
Vörös-boros gombás marhapörkölt
juhtúrós sztrapacska – **Különdíj**
Toros káposzta
Kapos csirkegyveleg – **Különdíj**
Brassói aprópecsenye

Töltött paprika
Tökös lecsó – **Különdíj a tálalásért**
Körmös-csülkös pacal – **Különdíj**
Kamaszbirka
Vega lecsó tarhonyával

Megköszönjük a támogatók adományait és a zsűri tagjainak, hogy megtisztelték versenyünket, és elfogadták meghívásunkat. A zsűri elnöke Fogarasiné Deák Valika, tagjai Mészáros Piroška (vállalkozó), Verseczkyné Sziki Éva (a Művelődési Ház igazgatója), Répási Tibor (a Zöldsasok Vendéglő vezetője), Nagy Erzsike (első főzőversenyünk győztese) voltak.

Adományozóink Hatvani Miklós polgármester, dr. Benkovic Gyula polgármester, Kovács Attila, Józsa Béla, Kiss Zoltán, Ali Baba Kft., Kedvenc Kft., Pécel és Vidéke Takarékszövetkezet, Vajda Tamás, Könczöl Gábor, Kissné Kiss Anna, Family Frost,

Az elkészült ételek sokaknak okoztak örömet

Bálint László, Bodnár István, Doholuczky Rózsika, Jakab József és német vendégeink voltak.

Remélem, hogy jövőre is hasonlóan jó időnk, sok versenyzőnk lesz, és Várnai Attila örökös zenésznünk „húzhatja” a talpalávalót.

Kisné Erzsike

Míg rottyogott az étel, jutott idő egy kis táncolásra is

Várnai Attila zenész most is remek hangulatot varázsolt

Új kemencében sült a kenyér

Kovács Ferenc üzemvezető, Palaga János mesterpék sütik a kenyeret

Nagy örömünkre hamar megszerették a péceliek a VÉDESE Nonprofit Kft. sütőüzemében készülő pékárukat és cukrászati termékeket. A hírek szerint Budapest XVII. kerületéből és a környező településekről is vannak állandó vevőink. Véltetően nem csupán az áruválaszték, inkább a magas minőség miatt alakult ki vevőkörünk. Pécelen a Pihenő Cukrászdában, Isaszegen a Sárgarózsa Cukrászdában próbáljuk kilesni a kedves vevők – akár különleges minőség iránti – igényeit.

Tapasztalatunk szerint a régi, hagyományos ízek: a „nagy-mama” sütemények, a kovász-kelesztésű pékáruk iránti igények győztek a korszerű magvas, rozsos, molkés kívánságok mellett. Am ezen különlegességek sütéséhez étázkemence szükségeseltük, amely igencsak drága szerkezet!

Úgy esett, hogy a német televízió portréfilmet készített ez év tavaszán dr. Alemany Erzsébetről. A filmforgatás a péceli és az isaszegi ESE munkájának a bemutatására is kiterjedt. A tévéstáb többnapos ittléte alatt álmokról is beszélhattünk, így munkatársunk, Kovács Ferenc, sütőüzemünk vezetője szinte egyenes adásban beszélt az étázkemence fontosságáról, vagyis arról, mennyire kellene nekünk.

A kenyér fogalma mindenhol többet jelent a szónál, és amikor az elkészült film adásba ment a német televízióban, dr. Alemany Erzsébetnek már könnyű dolga volt a kemence árának összegyűjtésével. Gyorsan gyarapodott az összeg a Csilla von Boeselager Alapítványnál. Az összegyűlt közel 18 ezer euró augusztusban

érkezett számlánkra. Hálásan köszönjük valamennyi adományozónak, az alapítvány vezetőinek és Alemany Erzsébetnek.

A beérkezett összeghez egy kevéskét hozzátettünk, és az új kemencét megvásároltuk. A szakemberek a beszerelésen túlvanak, a beüzemelés folyik most. Kíváncsian figyeljük, hogyan fog működni a szerkezet.

A boltjainkba betérő vásárlók – Pécelen a Pihenő Cukrászdába, Isaszegen a Sárgarózsa Cukrászdába – mire e cikk megjelenik, már sokféle kenyér közül válogathatnak: fehér, barna, sajtos, molke, tökmagos, burgonyás, Erzsébet-kenyér, bagett csak egy része a választéknak. Az 1-3 kilós igazi cipók (rendelésre) készülnek majd.

Isaszegről sikerült mesterpéket alkalmazni, Palaga János személyében. Mestercukrászunk, Zsedényi László a XVII. kerület-

Kovács Ferenc, Zsedényi László mestercukrász és az új kemence

ből érkezvén újabb és újabb süteményeket süt, akár különleges rendezvényekre is.

Az étázkemence és a nagy tapasztalatú mesterek tudása a minőség és a különleges ízek iránti igények kielégítése mellett egy igen szép célt is szolgálnak. Az egészség megőrzését, az egészséges táplálkozást. Szeretnénk kiküszöbölni teljesen a különféle kiegészítő, állagjavító segédanyagokat, hiszen igaz az a mondás: az vagy, amit megesszel.

Mindennapi kenyereknél ez még inkább igaz.

Apróné Orosz Margit

Őszike

Egy nap hazafelé menet fenséges sült tök illata áradt az egyik ház ablakából. Ez kedvenc csemegém, amiből töménytelen mennyiséget képes vagyok megenni, és számomra az édességet is pótolja, arról nem is beszélve, hogy nagyon egészséges. A tökből készült levest viszont soha nem szerettem, egészen mostanáig, amíg nem ismertem meg ezt a receptet. Gyors és könnyű hétköznapi estebédnek felel meg, ha már nem szeretnénk a teltségig enni magunkat. A tök mellett már a gesztenye és a dió is érik, és készülhet belőlük is sok ínycsengő. A brownie könnyed tésztáját még finomabbá varázsolhatjuk, ha dióval vagy gesztenyével vegyítjük. Végül, ha eszegetnénk valamit, de nem édeset, inkább sósat, akkor a hétfégi délutáni lazítás alatt nassolhatunk valamit fasírtgolyók formájában, de vigyázat, mert eteti magát, és nem lesz hely a vacsorának.

Sült szalonnás sültöklevés

Hozzávalók: 1 evőkanál olívaolaj, 1 hagyma, 20 dkg angolszalonna, 80 dkg süttők, 2 sárgarépa, 7 dl húsleves alaplé, só, őrölt bors, tálaláshoz: pirított szalonna

Elkészítés: A hagymát és a sárgarépát megpucoljuk. A tököt meghámozzuk, a magokat kiszedjük. A hagymát és a szalonnát apró kockákra, a sárgarépát és a tököt falatnyi darabokra vágjuk. Egy lábasban megforrósítjuk az olajat. A hagymát és a szalonnát alacsony tűzön kb. 5-6 percig sütjük. Ekkor hozzáadjuk a répát, tököt, felöntjük a levessel, és lefedve addig főzzük, amíg a tök és a répa megpuhul. A levest botmixerrel (vagy turmixgépben) pürévé turmixoljuk. Ízlés szerint sóval és borssal fűszerezzük. A tetejét szórjuk meg a pirított szalonna kockáival.

Cukkinis fasírt-paprikás mártogatóval

Hozzávalók: 25 dkg cukkini, 1 tojás, 2 evőkanál reszelt parmezán sajt, 2 evőkanál liszt, 1 evőkanál bazsalikom vagy petrezselyem aprítva, só, bors, olívaolaj

Elkészítés: Reszeljük le a cukkinit egy tálba, és adjuk hozzá a sajtot, lisztet, tojást és az apróra vágott fűszernövényt, majd fűszerezzük meg kis sóval és borssal. Keverjük el alaposan, majd vizes kézzel vagy olajozott kanállal forró olajba szaggassunk kb. 5cm-es lapos fánkokat. Mindkét oldalát süssük át pirosra.

Mártogatós szósz

Hozzávalók: 2 grillezett kaliforniai paprika (piros vagy sárga), 1 evőkanál friss citromlé, 1 gerezd préselt fokhagyma, 1 teáskanál őrölt kömény, 1 kávéskanál cukor, 1/4 csésze aprított petrezselyemzöld, 1/3 csésze fekete olívaolaj-szeletek (elhagyható, de nem érdemes)

Elkészítés: A grillezett paprikákat hámozzuk meg, majd egy robotgéppel turmixszoljuk össze a többi alapanyaggal (kivéve az olívaolajokat). A pástétom maradjon egy picit érdes. Adjuk hozzá az olívaolaj karikákat, és turmixszoljuk tovább néhány másodpercig (vagy pedig vágjuk fel a bogycsokkákat apró darabokra, és adjuk a pástétomhoz).

Gesztenyés brownie – dióval megszórvva

Hozzávalók: 20 dkg étcsokoládé, 2 tojás, 15 dkg vaj, 15 dkg cukor, 15 dkg sütőporos liszt, 6 teáskanál gesztenyepüré, pirított dió

Elkészítés: A süttőt 180 fokra előmelegítjük. A csokit és a vajat gőzfürdő felett megolvasztjuk, elkeverjük. A tojást a cukorral habosra verjük, hozzáöntjük a vajcsokihoz. A lisztet óvatosan belekeverjük.

Egy kb. 25×25 cm-es tepsit kivajazunk és kibélelünk sütőpapírral, majd a masszát beleöntjük, elegyengetjük. A gesztenyepürét hozzáadjuk, és egy villával vagy lapos lapáttal eligazgatjuk a tetejét. 20 percig sütjük. Amikor teljesen kihűlt, kockákra szeleteljük, és a pirított dióval megszórvuk.

Jó étvágyat kívánok!

Laukóné Mukk Adrienn

Gyógypedagógust keresünk isaszegi intézményünkbe

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) isaszegi Fogyatékosok Nappali Intézményébe gyógypedagógus munkatársat keresünk.

A jelentkezés feltételei:

- gyógypedagógusi végzettség,
- szakmai gyakorlat,
- felhasználói szintű számítástechnikai ismeretek.

Előnyt jelent:

- fejlesztő iskolai gyakorlat,
- rugalmasság, kreativitás,
- határozott fellépés,
- jó kommunikációs készség.

A munkavégzés helye:

Alemany Erzsébet Segítő Ház (Isaszeg, Nap u. 2/b.)

Jelentkezés módja: elektronikus levélben szakmai önéletrajzzal az ese@vnet.hu e-mail címen.

Bővebb információ telefonon Némethy Mária elnök asszonytól kérhető a 28/454-076 vagy a 28/454-077-es számon.

Egyesületünkről és intézményünkről bővebben honlapunkon (www.egymast-segito.hu) tájékozódhat.

Meghívó

A Műemlékek Nemzeti Gondnoksága, a Magyar Irodalmi Hagyományápolók Országos Egyesülete és a Ráday Gyűjtemény tisztelettel meghívja Önt:

2010. október 10-én 15 órára a péceli Ráday-kastélyba A könyvtártól a konyháig – képek a Ráday család mindennapjaiból,
III. „Tart a harc, most eszmék küzdenek” című irodalmi kiállításuk megnyitójára.

Köszöntőt mond: **Dr. Varga Kálmán**, a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága igazgatója.

A kiállítást megnyitja: **Dr. Debreczeni Attila** egyetemi tanár. Közreműködik **Nagy Zoltán** és a **Péceli Petőfi Sándor Férfikar Tóth Benedek** vezényletével.

Tárlatvezetést tart: **Birck Edit** irodalmi muzeológus.

16 órától hamisítatlan **Gedeon-napi piknik*** és **tárlatvezetések** a kastélyban.

17 órakor **Fancsali Emese és Fancsali János zongoraművészek koncertje** Erkel Ferenc eddig ismeretlen, korabeli zongora-négykezes átirataiból.

A nap eseményeire a belépés díjtalan, ***de szívesen fogadjuk a vendégeink által hozott házi finomságokat!**

Civil összefogás a tájékoztatásban

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) pályázatot nyújtott be a Nemzeti Civil Alapprogramhoz 2009. április 1-jén. A pályázaton nyertünk 2 400 000 forintot az ESE Híradó kiadásához. A 2009 júniusa és 2010 májusa közötti időszakban készült kiadványainkat az NCA támogatásával sikerült megjelentetni.

Pályázati azonosító: **NCA-CIV-09-B-0251**

Alkategória megjelölése: **B/1. kategória: Jelenleg is meglévő vagy hiánypótló országos, regionális és kistérségi civil nyomtatott sajtótermék kiadása**

Projekt kezdete: **2009.06.01.**

Projekt vége: **2010.05.31.**

Megítélt összeg: **2 400 000 Ft**

Projektünk rövid leírása:

Mit nyújt 1991. május 5. óta az ESE Híradó folyóirat a kistérségi civileknek, társadalmi csoportoknak? Folyamatos híradást programjairól; az 1% gyűjtésének népszerűsítését; felkérési lehetőséget kulturális rendezvényekre; társadalmi értékek bemutatásáról szóló cikkek megjelenését – ingyenesen.

További megjelentetésével szeretnénk bővíteni a civil folyóiratok közötti együttműködéseket. Tervünk fontos, hiszen a nyomtatott sajtó új felelőssége: a bizalom és hitelesség értéktartása az internetes moderátlan gondolat-fertőzésekkel szemben.

Civil összefogás a minőségi tájékoztatásban c. programunk értékrendje: a humán értékek elterjesztése; az esélyegyenlőség segítése; az előítéletek csökkentése; a közéleti civil részvétel erősítése, korrekt tájékoztatás; a nyomtatott sajtó tekintélyének erősítése.

A szerkesztőség akadálymentes környezetben ülésezik, a teljes műszaki és szellemi infrastruktúra rendelkezésre áll, ezzel is támogatjuk a civil szervezeteket, szerkesztőségeket.

Megvalósított programunk eredményei:

– Az ESE Híradó c. kistérségi kulturális és közéleti havilapunk kiadásával célunk volt a kistérségi együttgondolkodás erősítése, hangsúlyosan a civil szervezetek összefogásával. Ez a cél meg-

valósult, szerkesztőségünk munkájában jelenleg 24 civil szervezet vesz részt aktívan, a szerkesztőségi ülések lehetőséget adnak a közös találkozókra, egymás kölcsönös megismerésére, a civil szféra megerősítésére is.

– Az átlag 452/hó darabszámot a futamidő végére 20%-kal kívántuk növelni. Célunk megvalósult, az áprilisi számból 544 db-ot adtunk el. Honlapunkon folyóiratunk látogatottsága: átlag 357/hóról átlag 430-450/hóra növekedett.

– A civil szervezetek működésének, programjainak ismertsége növekedett, többen vettek részt a programokon, így a kistérségi civil társadalom erősödött.

– Megjelenő írásainkkal a hátrányos helyzetűek elfogadottsága erősödött, a diszkrimináció, a társadalmi előítéletek csökkentek. A hátrányos helyzetű rétegeket felkaroló civil szervezetek munkáját megismerhették a társadalom széles rétegei.

– A társadalmi érdeklődés a beküldött cikkek és olvasói levelek alapján erősödött.

Indokolt-e a program folytatása?

A program folytatása feltétlenül indokolt. Korunkban a nyomtatott sajtó új felelőssége: a bizalom és hitelesség értéktartása az internetes moderátlan gondolat-fertőzésekkel szemben.

Az egyetemes humán értékek elterjesztésére, az előítéletek csökkentésére, a közéleti civil részvétel erősítésére, a civil szervezetek társadalmi szerepvállalásának segítésére, ismeretterjesztésre továbbra is szükség van. Szintén elengedhetetlen a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok (cigányok, fogyatékosok, egészségkárosodottak, szociálisan hátrányos helyzetű emberek) elfogadottságának növelése. Mindezeket az értékeket lapunk közvetíti, ezért kiadására, terjesztésére a jövőben is szükség van.

Elismerés a minőségért

Magyar Termék Nagydíj

2010. szeptember 2-án került sor a Magyar Termék Nagydíj átadó ünnepségére. A pályázat ez évben tizenharmadik alkalommal került meghirdetésre.

Hogy miért nagy érdem ez a díj? Mert a Magyar Termék Nagydíj a minőségi szemlélet meglétét és erősítését biztosítja a hazai gazdasági életben, és ezt a kitüntetést csak azok a pályázók kaphatják, akik kiemelt fontosságot tulajdonítanak az egyetemesen jó minőségű termékek előállításának.

Idén Papp László péceli vállalkozó is a kitüntetettek között lehetett, aki „mobil lelátó” termékével pályázott a díjért. Saját elmondása szerint ennek a mobil lelátónak az ötlete teljesen egyedi, és ilyen termék nincs még. Ebből adódik, hogy nagy az érdeklődés iránta itthon is, és külföldön is. Elsődleges céljuk, hogy Magyarországon népszerűsítsék a mobil lelátókat, amelyre nagy igény igazerkezik.

Cseri Katalin

Civil összefogás a tájékoztatásban

Ezen kiadványaink a Nemzeti Civil Alapprogram (NCA) támogatásával valósultak meg.

